Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B REGULAMENTUL (UE) NR. 1380/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 decembrie 2013

privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului

(JO L 354, 28.12.2013, p. 22)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (UE) nr. 1385/2013 al Consiliului din 17 decembrie 2013	L 354	86	28.12.2013

▼B

REGULAMENTUL (UE) NR. 1380/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 decembrie 2013

privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ([2]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([3]),

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului ([4]) a stabilit un sistem comunitar pentru conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în temeiul politicii comune în domeniul pescuitului (PCP).

(2) Sfera de aplicare a PCP cuprinde conservarea resurselor biologice marine și gestionarea activităților de pescuit care vizează astfel de resurse. În plus, aceasta cuprinde măsurile de piață și măsurile financiare luate în sprijinul obiectivelor acesteia, resursele biologice de apă dulce și activitățile de acvacultură, precum și prelucrarea și comercializarea produselor pescărești și de acvacultură, în cazul în care astfel de activități au loc pe teritoriul statelor membre sau în apele Uniunii, fiind desfășurate inclusiv de către navele de pescuit care arborează pavilionul unor țări terțe și sunt înregistrate în țări terțe, sau de către navele de pescuit ale Uniunii, sau de către resortisanți ai statelor membre, fără a aduce atingere responsabilității primare a statului de pavilion, ținând cont de dispozițiile articolului 117 din Convenția Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 ([5]) (UNCLOS).

([1]) JO C 181, 21.6.2012, p. 183.
([2]) JO C 225, 27.7.2012, p. 20.
([3]) Poziția Parlamentului European din 6 februarie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 17 octombrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial). Poziția Parlamentului European din 9 decembrie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).
([4]) Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 al Consiliului din 20 decembrie 2002 privind conservarea și exploatarea durabilă a resurselor piscicole în conformitate cu politica comună în domeniul pescuitului (JO L 358, 31.12.2002, p. 59).
([5]) Convenția Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării și acordul privind punerea în aplicare a părții XI a acestei convenții (JO L 179, 23.6.1998, p. 3).

▼B

(3) Pescuitul recreativ poate avea un impact semnificativ asupra resurselor piscicole și statele membre ar trebui, prin urmare, să se asigure că acesta se desfășoară într-un mod compatibil cu obiectivele PCP.

(4) PCP ar trebui să garanteze că activitățile de pescuit și de acvacultură contribuie la crearea unor condiții de mediu, economice și sociale sustenabile pe termen lung. PCP ar trebui să includă norme care să asigure trasabilitatea, securitatea și calitatea produselor comercializate în Uniune. Mai mult decât atât, politica comună în domeniul pescuitului ar trebui să contribuie la creșterea productivității, la un standard de viață echitabil pentru sectorul pescuitului, inclusiv pentru pescuitul la scară mică, la stabilitatea piețelor, precum și să asigure disponibilitatea aprovizionării cu alimente și prețuri rezonabile de livrare către consumatori. PCP ar trebui să contribuie la Strategia Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și să ajute la îndeplinirea obiectivelor stabilite în strategia respectivă.

(5) Uniunea este parte contractantă la UNCLOS ([1]) și, în temeiul Deciziei 98/414/CE a Consiliului ([2]), la Acordul Națiunilor Unite privind punerea în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării din 10 decembrie 1982 privind conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori din 4 decembrie 1995 ([3]) (Acordul ONU privind rezervele de pește) și, în temeiul Deciziei 96/428/CE a Consiliului ([4]), la Acordul privind promovarea respectării măsurilor internaționale de conservare și gestionare de către navele de pescuit în marea liberă din 24 noiembrie 1993 al Organizației pentru Alimentație și Agricultură a Națiunilor Unite ([5]).

(6) Aceste instrumente internaționale prevăd, mai ales, obligații de conservare, inclusiv obligația de a lua măsuri de conservare și gestionare menite a menține sau a restabili resursele marine la niveluri care să permită obținerea producției maxime sustenabile, atât în interiorul zonelor maritime aflate sub jurisdicție națională,

([1]) Decizia 98/392 CE a Consiliului din 23 martie 1998 privind încheierea de către Comunitatea Europeană a Convenției Organizației Națiunilor Unite din 10 decembrie 1982 privind dreptul mării și a Acordului din 28 iulie 1994 privind punerea în aplicare a Părții XI din aceasta (JO L 179, 23.6.1998, p. 1).

([2]) Decizia Consiliului din 8 iunie 1998 privind ratificarea de către Comunitatea Europeană a Acordului pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 privind conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori (JO L 189, 3.7.1998, p. 14).

([3]) Acordul pentru punerea în aplicare a dispozițiilor Convenției Organizației Națiunilor Unite asupra dreptului mării din 10 decembrie 1982 privind conservarea și gestionarea populațiilor transzonale și a stocurilor de pești mari migratori (JO L 189, 3.7.1998, p. 16).

([4]) Decizia 96/428/CE a Consiliului din 25 iunie 1996 privind acceptarea de către Comunitate a Acordului pentru promovarea respectării măsurilor internaționale de conservare și gestionare de către navele de pescuit în marea liberă (JO L 177, 16.7.1996, p. 24).

([5]) Acordul pentru promovarea respectării măsurilor internaționale de conservare și gestionare de către navele de pescuit în marea liberă (JO L 177, 16.7.1996, p. 26).

▼B

cât și în marea liberă, și de a coopera cu alte state în acest scop, obligația de a aplica abordarea precaută pe scară largă în ceea ce privește conservarea, gestionarea și exploatarea stocurilor de pește, obligația de a asigura compatibilitatea măsurilor de conservare și gestionare în cazul în care resursele marine se află în zone marine care țin de jurisdicții diferite și obligația de a ține cont de alte utilizări legitime ale mării. PCP ar trebui, așadar, să contribuie la punerea în aplicare a obligațiilor internaționale ale Uniunii în temeiul acestor instrumente internaționale. În cazul în care adoptă măsuri de conservare și gestionare pentru care au fost împuternicite în cadrul PCP, statele membre ar trebui, de asemenea, să acționeze într-un mod care este întru totul conform cu obligațiile internaționale privind conservarea și cooperarea prevăzute de instrumentele internaționale menționate.

(7) În cadrul Summitului privind dezvoltarea durabilă de la Johannesburg din 2002, Uniunea și statele sale membre s-au angajat să acționeze împotriva reducerii continue a numeroase stocuri de pește. Prin urmare, Uniunea ar trebui să își îmbunătățească PCP prin adaptarea ratelor de exploatare pentru a se asigura că, într-o perioadă rezonabilă de timp, exploatarea resurselor biologice marine reface și menține populațiile de specii exploatate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile. Ratele de exploatare ar trebui atinse până în 2015. Atingerea respectivelor rate de exploatare până la o dată ulterioară ar trebui permisă doar dacă atingerea acestora până în 2015 ar periclita în mod deosebit sustenabilitatea socială și economică a flotelor de pescuit în cauză. După 2015, respectivele rate ar trebui atinse cât mai curând cu putință și în orice caz cel târziu în 2020. Atunci când informațiile științifice sunt insuficiente pentru a stabili aceste niveluri, se pot lua în considerare parametri aproximativi.

(8) Deciziile de gestionare în materie de producție maximă sustenabilă în cadrul pescuitului mixt ar trebui să ia în calcul dificultatea de a pescui toate stocurile din cadrul unui pescuit mixt și de a obține producția maximă sustenabilă în același timp, în special în cazurile în care avizele științifice arată că este foarte dificil să se evite așa-numitele specii de blocaj prin creșterea selectivității uneltelor de pescuit utilizate. Ar trebui să li se solicite organismelor științifice corespunzătoare să ofere recomandări cu privire la nivelurile adecvate ale mortalității prin pescuit în aceste circumstanțe.

(9) PCP ar trebui să asigure coerența cu țintele în ceea ce privește pescuitul stabilite prin decizia luată de Conferința părților la Convenția privind diversitatea biologică privind planul strategic pentru biodiversitate 2011–2020 și cu țintele privind biodiversitatea adoptate de Consiliul European din 25 și 26 martie 2010.

(10) Exploatarea durabilă a resurselor biologice marine ar trebui să se bazeze pe abordarea precaută, care derivă din principiul precauției la care se face referire la articolul 191 alineatul (2) primul paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, ținând cont de datele științifice disponibile.

▼B

(11) PCP ar trebui să contribuie la protecția mediului marin, la gestionarea durabilă a tuturor speciilor exploatate în scop comercial și, în special, la atingerea unei stări ecologice bune până în 2020, conform dispozițiilor de la articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]).

(12) PCP ar trebui să contribuie, de asemenea, la aprovizionarea pieței Uniunii cu alimente foarte nutritive și la reducerea dependenței pieței Uniunii de importuri de alimente. PCP ar trebui să stimuleze, în mod direct sau indirect, și crearea de locuri de muncă și dezvoltarea economică în zonele de coastă.

(13) În ceea ce privește gestionarea pescuitului, trebuie pusă în aplicare o abordare ecosistemică, impacturile de mediu ale activităților de pescuit ar trebui limitate, iar capturile nedorite ar trebui evitate și reduse în măsura posibilului.

(14) Este important pentru gestionarea PCP ca aceasta să se ghideze după principiile bunei guvernanțe. Aceste principii includ luarea deciziilor pe baza celor mai bune avize științifice disponibile, implicarea amplă a părților interesate și o perspectivă pe termen lung. Gestionarea cu succes a PCP depinde și de definirea clară a responsabilităților la nivelul Uniunii, la nivel regional, național și local și de compatibilitatea reciprocă a măsurilor luate și de coerența acestora cu celelalte politici ale Uniunii.

(15) PCP ar trebui să contribuie la îmbunătățirea condițiilor de siguranță și de lucru pentru operatorii din domeniul pescuitului.

(16) PCP ar trebui să țină cont întru totul, acolo unde este cazul, de sănătatea animalelor, de bunăstarea animalelor și de siguranța produselor alimentare și a hranei pentru animale.

(17) Deoarece toate aspectele legate de mările și oceanele Europei sunt legate între ele, PCP ar trebui pusă în aplicare astfel încât să fie coerentă cu alte politici ale Uniunii și, în special, să țină cont de interacțiunile cu inițiativele Uniunii în alte domenii de politică maritimă. Ar trebui asigurată coerența în gestionarea diferitelor politici sectoriale din Marea Baltică, Marea Nordului, Mările Celtice, Golful Biscaya și coasta iberică, bazinul Mării Mediterane și cel al Mării Negre.

(18) Navele de pescuit din Uniune ar trebui să aibă acces egal la apele și la resursele Uniunii care fac obiectul normelor PCP.

([1]) Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 iunie 2008 de instituire a unui cadru de acțiune comunitară în domeniul politicii privind mediul marin (Directiva-cadru Strategia pentru mediul marin) (JO L 164, 25.6.2008, p. 19).

▼B

(19) Normele în vigoare de restricționare a accesului la resurse în interiorul zonelor de 12 mile marine ale statelor membre au funcționat în mod satisfăcător, fiind benefice pentru conservare prin limitarea efortului de pescuit în cea mai sensibilă parte a apelor Uniunii. De asemenea, aceste norme au menținut activitățile de pescuit tradiționale de care depinde foarte mult dezvoltarea socială și economică a anumitor comunități costiere. Prin urmare, aceste norme ar trebui să se aplice în continuare. Statele membre ar trebui să facă eforturi pentru a oferi acces preferențial pescarilor care practică pescuitul la scară mică, pescuitul artizanal sau pescuitul costier.

(20) Teritoriile insulare mici care sunt dependente de pescuit ar trebui să fie recunoscute și sprijinite în mod special, după caz, pentru a li se permite să supraviețuiască și să prospere în viitor.

(21) Resursele biologice marine din jurul regiunilor ultraperiferice ale Uniunii menționate la articolul 349 primul paragraf din tratat ar trebui să beneficieze de o protecție specială, deoarece contribuie la menținerea economiei locale a acestor teritorii, având în vedere situația lor structurală, socială și economică. Anumite activități de pescuit în apele respective ar trebui, prin urmare, limitate la navele de pescuit înregistrate în porturile din teritoriile respective.

(22) Pentru a contribui la conservarea resurselor acvatice vii și a ecosistemelor marine, Uniunea ar trebui să facă eforturi pentru a proteja zonele sensibile din punct de vedere biologic prin desemnarea acestora ca zone protejate. În aceste zone ar trebui să fie posibilă restricționarea sau interzicerea activităților de pescuit. În luarea deciziilor cu privire la zonele care urmează să fie desemnate ca zone protejate, ar trebui acordată o atenție specială acelor zone pentru care există dovezi clare privind concentrări puternice de pești sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare și de zone de depunere a icrelor, precum și zonelor care sunt considerate a fi sensibile din punct de vedere biologic și geografic. De asemenea, ar trebui să se țină cont de zonele de conservare existente. Pentru a facilita procesul de desemnare, statele membre ar trebui să identifice zonele corespunzătoare, inclusiv zonele care fac parte dintr-o rețea coerentă, și, după caz, ar trebui să coopereze între ele la pregătirea și transmiterea recomandărilor comune către Comisie. Pentru a stabili cu mai multă eficiență zonele protejate, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a fi împuternicită să le stabilească într-un plan multianual. Pentru a asigura un nivel potrivit de responsabilitate și control democratice, Comisia ar trebui să raporteze periodic Parlamentului European și Consiliului cu privire la funcționarea respectivelor zone protejate.

(23) Obiectivul exploatării durabile a resurselor biologice marine este îndeplinit cu mai multă eficacitate printr-o abordare multianuală a gestionării pescuitului, în cadrul căreia se instituie în mod prioritar planuri multianuale care să reflecte caracteristicile specifice ale diferitelor activități de pescuit.

▼B

(24) Ori de câte ori este posibil, planurile multianuale ar trebui să cuprindă mai multe stocuri, dacă stocurile respective sunt exploatate împreună. Planurile multianuale ar trebui să constituie cadrul pentru exploatarea durabilă a stocurilor și a ecosistemelor marine în cauză, definind calendare clare și mecanisme de salvgardare pentru situații neprevăzute. Planurile multianuale ar trebui, de asemenea, să facă obiectul unor obiective de gestionare definite în mod clar pentru a contribui la exploatarea durabilă a stocurilor și la protecția ecosistemelor marine în cauză. Aceste planuri ar trebui adoptate în consultare cu consiliile consultative, operatorii din industria pescuitului, oamenii de știință și alți factori interesați în materie de gestionare a pescuitului.

(25) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului ([1]), Directiva 92/43/CEE a Consiliului ([2]) și Directiva 2008/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului impun statelor membre anumite obligații în ceea ce privește zonele de protecție specială, zonele speciale de conservare și, respectiv, zonele marine protejate. Aceste măsuri ar putea necesita adoptarea unor măsuri care intră în cadrul PCP. Prin urmare, este oportun ca statele membre să fie autorizate să adopte, în apele aflate sub suveranitatea sau sub jurisdicția lor, astfel de măsuri de conservare care le sunt necesare pentru a-și îndeplini obligațiile în temeiul acestor acte ale Uniunii, în cazul în care aceste măsuri nu afectează interesele în materie de pescuit ale altor state membre. În cazul în care aceste măsuri ar putea afecta interesele în materie de pescuit ale altor state membre, competența de a adopta aceste măsuri ar trebui conferită Comisiei și ar trebui să se recurgă la cooperarea regională între statele membre vizate.

(26) Sunt necesare măsuri pentru reducerea nivelurilor actuale ridicate de capturi nedorite și pentru eliminarea treptată a capturilor aruncate înapoi în mare. Capturile nedorite și aruncarea lor înapoi în mare reprezintă o risipă considerabilă și afectează negativ exploatarea durabilă a resurselor biologice marine și ecosistemele marine, precum și viabilitatea financiară a pescuitului. Ar trebui stabilită și pusă treptat în aplicare obligația de a debarca integral capturile („obligația de debarcare”) din speciile care fac obiectul unor cote de captură și, în Marea Mediterană, de asemenea capturile de specii care sunt supuse unor norme privind dimensiunile minime, făcute în timpul activităților de pescuit în apele Uniunii sau de către navele de pescuit ale Uniunii și normele care au obligat până în prezent pescarii să arunce capturile înapoi în mare ar trebui abrogate.

(27) Obligația de debarcare ar trebui introdusă ținându-se cont de fiecare activitate de pescuit în parte. Pescarilor ar trebui să li se permită să continue să arunce înapoi în mare speciile în cazul cărora, potrivit celor mai bune avize științifice disponibile, rata de supraviețuire este ridicată atunci când sunt aruncate înapoi în mare.

([1]) Directiva 2009/147/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind conservarea păsărilor sălbatice (JO L 20, 26.10.2010, p. 7).

([2]) Directiva 92/43/CEE a Consiliului din 21 mai 1992 privind conservarea habitatelor naturale și a speciilor de faună și floră sălbatică (JO L 206, 22.7.1992, p. 7).

▼B

(28) Pentru ca obligația de a debarcare să fie fezabilă și pentru a atenua efectul structurii anuale variabile a capturilor, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea transferului interanual de cote, până la un anumit procent.

(29) În cadrul gestionării obligației de debarcare, statele membre ar trebui să facă tot posibilul pentru a reduce capturile nedorite. În acest scop, trebuie acordată o prioritate crescută îmbunătățirii tehnicilor de pescuit selectiv în vederea evitării și reducerii capturilor nedorite, în măsura posibilului. Este important ca statele membre să aloce cotele în rândul navelor de pescuit într-o combinație care să reflecte cât mai mult cu putință distribuția speciilor estimată la nivelul pescuitului. În cazul unor neconcordanțe dintre cotele disponibile și modelul de pescuit existent, statele membre ar trebui să ia în considerare ajustări prin schimburile de cote cu alte state membre, inclusiv pe bază permanentă. Statele membre ar trebui, de asemenea, să ia în considerare facilitarea punerii în comun de către armatori a cotelor individuale, de exemplu la nivelul organizațiilor producătorilor sau al grupurilor de armatori. Ca opțiune finală, statele membre ar trebui să ia în considerare posibilitatea deducerii speciilor de capturi accidentale din cota speciei vizate, în funcție de statutul de conservare a speciei vizate.

(30) Destinația debarcărilor de capturi de pește sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare ar trebui să fie limitată și să excludă vânzarea pentru consumul uman.

(31) Pentru a acoperi situația capturilor nedorite care sunt inevitabile chiar și atunci când se aplică toate măsurile necesare pentru reducerea acestora, ar trebui instituite anumite excepții *de minimis* de la obligația de debarcare pentru pescuitul căruia i se aplică obligația de debarcare, în special prin intermediul planurilor multianuale.

(32) Sub rezerva avizelor științifice și fără a pune în pericol obiectivele de producție maximă sustenabilă, sau fără a spori rata mortalității prin pescuit, în cazul în care se aplică o obligație de debarcare, inclusiv obligația de documentare privind capturile, ar trebui să fie posibilă o creștere a posibilităților de pescuit aferente, pentru a ține cont de faptul că peștii care înainte erau aruncați înapoi în mare vor fi debarcați.

(33) Accesul la o activitate de pescuit ar trebui să se bazeze pe criterii transparente și obiective, inclusiv pe criterii de mediu, sociale și economice. Statele membre ar trebui să promoveze pescuitul responsabil oferind stimulente acelor operatori care, prin activitatea lor de pescuit, cauzează cele mai puține daune mediului și aduc cele mai multe beneficii societății.

(34) În ceea ce privește stocurile pentru care nu au fost stabilite planuri multianuale, ar trebui asigurate rate de exploatare prin care să se ajungă la producția maximă sustenabilă, prin stabilirea de limite pentru capturi sau pentru efortul de pescuit. Dacă datele disponibile sunt insuficiente, pescuitul ar trebui gestionat utilizându-se parametri aproximativi.

▼B

(35) Având în vedere situația economică precară în care se găsește sectorul pescuitului și dependența de activitățile de pescuit a anumitor comunități costiere, este necesară asigurarea stabilității relative a activităților de pescuit, prin alocarea posibilităților de pescuit între statele membre, pe baza unei cote previzibile din stocurile pentru fiecare stat membru.

(36) Având în vedere situația biologică temporară a stocurilor, această stabilitate relativă a activităților de pescuit ar trebui să garanteze și să ia în considerare pe deplin nevoile specifice ale regiunilor în care comunitățile locale sunt în mod special dependente de pescuit și de activitățile conexe pescuitului, astfel cum a decis Consiliul în Rezoluția sa din 3 noiembrie 1976 ([1]), în special anexa VII la respectiva rezoluție.

(37) Prin urmare, conceptul vizat, acela de stabilitate relativă, ar trebui să fie înțeles în acest sens.

(38) Comisia ar trebui să fie autorizată să adopte măsuri temporare în cazul unei amenințări grave la adresa conservării resurselor biologice marine sau la adresa ecosistemului marin, amenințare care rezultă din activitățile de pescuit și care necesită acțiune imediată. Termenele pentru stabilirea acestor măsuri ar trebui să fie clar definite, iar măsurile ar trebui să se aplice o perioadă de timp determinată.

(39) Statele membre ar trebui să coopereze la nivel regional pentru a adopta recomandări comune și alte instrumente pentru elaborarea și punerea în aplicare a măsurilor de conservare și a măsurilor care afectează activitățile de pescuit în zonele protejate în temeiul dreptului mediului. În cadrul cooperării regionale, Comisia ar trebui să adopte măsuri de conservare prin acte de punere în aplicare sau acte delegate numai dacă toate statele membre în cauză dintr-o regiune convin asupra unei recomandări comune. În lipsa unei recomandări comune, Comisia ar trebui să înainteze o propunere de măsuri relevante în temeiul tratatului.

(40) În ceea ce privește stocurile din apele Uniunii, statele membre ar trebui să fie împuternicite să adopte măsuri de conservare și gestionare aplicabile exclusiv navelor de pescuit ale Uniunii care arborează pavilionul lor.

(41) În ceea ce privește propriile zone de 12 mile marine, statele membre ar trebui să fie împuternicite să adopte măsuri de conservare și gestionare aplicabile tuturor navelor de pescuit ale Uniunii, cu condiția ca, în cazul în care măsurile respective se aplică navelor de pescuit din Uniune aparținând altor state membre, acestea să fie nediscriminatorii, să fi avut loc o consultare prealabilă cu alte state membre vizate și Uniunea să nu fi adoptat măsuri care să vizeze în mod specific conservarea și gestionarea în respectiva zonă de 12 mile marine.

(42) Statele membre ar trebui să poată introduce un sistem de concesiuni de pescuit transferabile.

([1]) Rezoluția Consiliului din 3 noiembrie 1976 privind anumite aspecte externe ale creării unei zone piscicole de 200 de mile în Comunitate cu aplicare de la 1 ianuarie 1977 (JO C 105, 7.5.1981, p. 1).

▼B

(43) Statele membre ar trebui să adopte măsuri specifice pentru a adapta numărul navelor de pescuit din Uniune la resursele disponibile, pe baza evaluărilor lor privind raportul dintre capacitatea de pescuit a flotelor lor și oportunitățile de pescuit de care dispun. Evaluările ar trebui să fie făcute în conformitate cu orientările Comisiei și prezentate într-un. raport anual care se transmite Comisiei. Rapoartele respective ar trebui publicate. Fiecare stat membru ar trebui să poată alege măsurile și instrumentele pe care dorește să le adopte pentru a reduce capacitatea de pescuit excesivă.

(44) În plus, ar trebui menținute plafoane obligatorii pentru capacitatea maximă a flotei și programe naționale de intrare/ieșire referitoare la finanțarea pentru dezafectare, în scopul gestionării și ajustării capacității de pescuit.

(45) Statele membre ar trebui să înregistreze informațiile minime privind caracteristicile și activitățile navelor de pescuit din Uniune care arborează pavilionul lor. Respectivele informații înregistrate ar trebui puse la dispoziția Comisiei în scopul monitorizării dimensiunii flotelor statelor membre.

(46) Gestionarea pescuitului pe baza celor mai bune avize științifice disponibile necesită seturi de date armonizate, fiabile și exacte. Prin urmare, statele membre ar trebui să colecteze date privind flotele și activitățile lor de pescuit, în special date biologice privind capturile, inclusiv privind capturile aruncate înapoi în mare și informațiile bazate pe studii privind stocurile de pește și potențialul impact de mediu al activităților de pescuit asupra ecosistemului marin. Statele membre ar trebui să gestioneze și să pună datele colectate la dispoziția utilizatorilor finali e și altor părți interesate. Statele membre ar trebui să coopereze între ele și cu Comisia pentru a-și coordona activitățile de colectare a datelor. Atunci când este cazul, statele membre ar trebui să coopereze, de asemenea, cu țările terțe în ceea ce privește colectarea datelor. Statele membre ar trebui să pună la dispoziția Comisiei, în scopul evaluării, un raport anual privind activitățile lor de colectare a datelor, care se publică.

(47) Colectarea datelor ar trebui să includă date care să faciliteze evaluarea economică a întreprinderilor active în sectorul pescuitului, în sectorul acvaculturii și în sectorul prelucrării produselor pescărești și de acvacultură, precum și a evoluției situației ocupării forței de muncă din aceste sectoare.

(48) Comitetul științific, tehnic și economic pentru pescuit (CSTEP), astfel cum este instituit prin Decizia 2005/629/CE a Comisiei ([1]), poate fi consultat cu privire la chestiuni ce țin de conservarea și gestionarea resurselor biologice marine, pentru a asigura asistența necesară din partea unor oameni de știință de înaltă calificare, mai ales în ceea ce privește aplicarea cunoștințelor în materie de biologie, economie, mediu, științe sociale și tehnice.

([1]) Decizia 2005/629/CE a Comisiei din 26 august 2005 de stabilire a unui Comitet științific, tehnic și economic pentru pescuit (JO L 225, 31.8.2005, p. 18).

▼B

(49) Cunoștințele științifice în domeniul pescuitului orientate spre politică ar trebui consolidate cu ajutorul colectării de date științifice în domeniul pescuitului adoptate la nivel național, al programelor de cercetare și inovare puse în aplicare în coordonare cu alte state membre, precum și în contextul cadrelor de cercetare și inovare ale Uniunii. Ar trebui să se stimuleze de asemenea o mai bună cooperare între industrie și oamenii de știință.

(50) Uniunea ar trebui să promoveze la nivel internațional obiectivele PCP, asigurându-se că activitățile de pescuit ale Uniunii desfășurate în afara apelor Uniunii se bazează pe aceleași principii și standarde ca și cele din legislația Uniunii aplicabilă în domeniu și promovând în același timp condiții de concurență echitabile pentru operatorii din Uniune și operatorii din țările terțe. În acest sens, Uniunea ar trebui să urmărească ocuparea unei poziții de lider în procesul de consolidare a randamentului organizațiilor regionale și internaționale, pentru a permite o mai bună conservare și gestionare a resurselor marine vii care intră în domeniul de competență al acestora, inclusiv combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN). Uniunea ar trebui să coopereze cu țări terțe și organizații internaționale în scopul îmbunătățirii respectării măsurilor internaționale, inclusiv combaterea INN. Poziția Uniunii ar trebui să se bazeze pe cele mai bune avize științifice disponibile.

(51) Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil încheiate cu țările terțe ar trebui să garanteze că activitățile de pescuit ale Uniunii în apele țărilor terțe sunt bazate pe cele mai bune avize științifice disponibile și pe schimburile de informații relevante, asigurând exploatarea durabilă a resurselor biologice marine, transparența în privința stabilirii excedentului și, prin urmare, gestionarea resurselor în conformitate cu obiectivele PCP. Acordurile respective, care prevăd accesul la resurse proporționale cu interesul flotei Uniunii în schimbul unei contribuții financiare din partea Uniunii, ar trebui să contribuie la instituirea unui cadru de guvernanță de înaltă calitate care să garanteze mai ales măsuri eficiente de colectare a datelor, monitorizare, control și supraveghere.

(52) Respectarea principiilor democratice și a drepturilor omului, prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului și în alte instrumente internaționale relevante în domeniul drepturilor omului, precum și principiul statului de drept ar trebui să constituie un element esențial al acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil care ar trebui să conțină o clauză specifică referitoare la drepturile omului. Introducerea unei clauze referitoare la drepturile omului în acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil ar trebui să fie pe deplin compatibilă cu obiectivele generale ale politicii Uniunii în materie de dezvoltare.

(53) Acvacultura ar trebui să contribuie la menținerea potențialului de producție de alimente pe o bază sustenabilă în întreaga Uniune, astfel încât să se garanteze pe termen lung securitatea alimentară, inclusiv aprovizionarea cu alimente, precum și creșterea economică și ocuparea forței de muncă din rândul cetățenilor Uniunii și să se contribuie la satisfacerea cererii tot mai mari de alimente de origine acvatică la nivel mondial.

▼B

(54) Strategia Comisiei pentru dezvoltarea durabilă a acvaculturii europene adoptată în 2009, care a fost salutată și aprobată de Consiliu și primită favorabil de Parlamentul European, a menționat necesitatea creării și promovării unor condiții de concurență echitabile în domeniul acvaculturii, ca bază pentru dezvoltarea sa durabilă.

(55) Activitățile de acvacultură din Uniune sunt influențate de condițiile diferite din diversele state membre, inclusiv în ceea ce privește autorizațiile pentru operatori. Prin urmare, ar trebui elaborate orientări strategice la nivelul Uniunii privind planurile strategice naționale, pentru a îmbunătăți competitivitatea sectorului acvaculturii, susținând dezvoltarea acestuia și inovarea în cadrul acestuia și încurajând activitatea economică și diversificarea, precum și îmbunătățind calitatea vieții în zonele costiere și interioare. Mai mult decât atât, ar trebui dezvoltate mecanisme pentru schimbul de informații și bune practici între statele membre, printr-o metodă deschisă de coordonare a măsurilor naționale privind securitatea activității economice, accesul la apele și spațiul Uniunii și simplificarea procedurilor de acordare a licențelor.

(56) Având în vedere natura specifică a acvaculturii, este necesară instituirea unui consiliu consultativ pentru consultarea părților interesate cu privire la elementele politicilor Uniunii care ar putea afecta acvacultura.

(57) Este necesară consolidarea competitivității sectorului de pescuit și acvacultură al Uniunii și simplificarea în sprijinul unei mai bune gestionări a activităților de producție și comercializare din cadrul sectorului Organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură ar trebui să asigure condiții de concurență echitabile pentru toate produsele pescărești și de acvacultură comercializate în Uniune, indiferent de originea acestora, ar trebui să le permită consumatorilor să aleagă în mai bună cunoștință de cauză și să sprijine consumul responsabil și ar trebui, de asemenea, să îmbunătățească înțelegerea și cunoașterea din punct de vedere economic a piețelor Uniunii de-a lungul lanțului de aprovizionare.

(58) Organizarea comună a pieței ar trebui pusă în aplicare în conformitate cu angajamentele internaționale ale Uniunii, în special în ceea ce privește dispozițiile Organizației Mondiale a Comerțului.

(59) Pentru a asigura respectarea normelor PCP, ar trebui să se instituie un sistem eficace de control, inspecție și asigurare a respectării normelor, care să includă lupta împotriva activităților de pescuit INN.

(60) În cadrul acestui sistem al Uniunii de control, inspecție și asigurare a respectării normelor ar trebui promovată utilizarea unor tehnologii moderne și eficace. Statele membre și Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a desfășura proiecte-pilot privind noile tehnologii de control și sisteme de gestionare a datelor.

▼B

(61) Pentru a asigura condiții comparabile în diferite state membre în ceea ce privește aplicarea normelor de control și de executare, ar trebui încurajată cooperarea dintre statele membre cu privire la identificarea unor sancțiuni eficace, proporționale și disuasive.

(62) Pentru a asigura implicarea operatorilor în sistemul de colectare a datelor, de control, inspecție și executare al Uniunii, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita operatorilor lor să contribuie în mod proporțional la costurile operaționale corespunzătoare.

(63) Obiectivele PCP nu pot fi îndeplinite în mod satisfăcător numai de statele membre, având în vedere problemele întâmpinate în dezvoltarea industriei pescuitului și în gestionarea acesteia, precum și resursele financiare limitate ale statelor membre. Prin urmare, pentru a contribui la realizarea acestor obiective, ar trebui acordată asistență financiară multianuală din partea Uniunii, concentrată asupra priorităților PCP și adaptată la specificul industriei pescuitului din fiecare stat membru în parte.

(64) Asistența financiară a Uniunii ar trebui condiționată de respectarea de către statele membre și de către operatori, inclusiv de armatori, a normelor PCP. Sub rezerva unor norme specifice care urmează a fi adoptate, asistența financiară din partea Uniunii ar trebui să fie întreruptă, suspendată sau corectată în cazul unei nerespectări a unei obligații specifice în temeiul PCP de către un stat membru sau în cazul unei încălcări grave a respectivelor norme de către un operator.

(65) Dialogul cu părțile interesate s-a dovedit esențial pentru îndeplinirea obiectivelor PCP. Având în vedere condițiile diferite existente în apele Uniunii și regionalizarea sporită a politicii comune în domeniul pescuitului, consiliile consultative ar trebui să permită, în cadrul punerii în aplicare a PCP, să se beneficieze de cunoștințele și experiența tuturor părților interesate.

(66) Având în vedere caracteristicile specifice ale regiunilor ultraperiferice, ale acvaculturii, ale piețelor, precum și ale Mării Negre, se impune instituirea unui nou consiliu consultativ pentru fiecare dintre acestea.

(67) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește adoptarea de măsuri de conservare care însoțesc anumite obligații de mediu ale statelor membre, adaptarea obligației de a debarcare în scopul respectării obligațiilor internaționale ale Uniunii, extinderea obligației de debarcare pentru a include alte specii utilizându-se procesul de regionalizare, adoptarea de planuri specifice de aruncare a capturilor înapoi în mare pe baza procesului de regionalizare, adoptarea de excepții *de minimis* la obligația de debarcare dacă nu s-a adoptat nicio altă măsură de punere în aplicare pentru acea obligație, precum și stabilirea de norme detaliate de funcționare a consiliilor consultative. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.

▼B

(68) În cazul în care sunt necesare condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentului regulament privind măsurile temporare de reducere a unei amenințări grave la adresa conservării resurselor biologice marine, programul de intrare/ieșire în cadrul gestionării flotei și înregistrarea, formatul și transmiterea datelor pentru registrul flotei de pescuit a Uniunii, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(69) În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru îndeplinirea obiectivelor sale.

(70) Decizia nr. 2004/585/CE a Consiliului ([2]) ar trebui abrogată de la data intrării în vigoare a normelor corespunzătoare în temeiul prezentului regulament.

(71) Având în vedere numărul și importanța modificărilor care trebuie făcute, Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 ar trebui abrogat,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Domeniul de aplicare

(1) Politica comună în domeniul pescuitului (PCP) cuprinde:

(a) conservarea resurselor biologice marine și gestionarea pescuitului și a flotelor care exploatează respectivele resurse;

(b) în cadrul măsurilor referitoare la piețe și al măsurilor financiare care sprijină punerea în aplicare a PCP: resursele biologice de apă dulce, acvacultura și prelucrarea și comercializarea produselor pescărești și de acvacultură.

(2) PCP cuprinde activitățile menționate la alineatul (1) în cazul în care acestea sunt desfășurate:

(a) pe teritoriul statelor membre care fac obiectul tratatului;

(b) în apele Uniunii, inclusiv de navele de pescuit care arborează pavilionul unor țări terțe și sunt înregistrate în țări terțe;

(c) de navele de pescuit ale Uniunii în afara apelor Uniunii; sau

(d) de către resortisanți ai statelor membre, fără a aduce atingere responsabilității primare a statului de pavilion.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

([2]) Decizia 2004/585/CE a Consiliului din 19 iulie 2004 de instituire a consiliilor consultative regionale în cadrul politicii comune în domeniul pescuitului (JO L 256, 3.8.2004, p. 17).

▼B

Articolul 2

Obiective

(1) PCP garantează că activitățile de pescuit și de acvacultură asigură condiții de mediu sustenabile pe termen lung și sunt gestionate de o manieră consecventă cu obiectivele de realizare de beneficii economice, sociale și de ocupare a forței de muncă și de contribuire la disponibilitatea aprovizionării cu alimente.

(2) PCP aplică abordarea precaută a gestionării pescuitului și urmărește să garanteze că exploatarea resurselor biologice marine vii duce la refacerea și menținerea populațiilor de specii recoltate peste nivelurile care permit obținerea producției maxime sustenabile.

În vederea atingerii obiectivului de refacere progresivă și menținere a populațiilor de stocuri de pește peste nivelurile de biomasă capabile să obțină producția maximă sustenabilă, rata de exploatare a producției maxime sustenabile trebuie obținută acolo unde este posibil, până în 2015, și în mod progresiv, printr-o creștere incrementală, cel târziu până în 2020, pentru toate stocurile.

(3) PCP pune în aplicare abordarea ecosistemică a gestionării pescuitului, pentru a garanta că impacturile negative ale activităților de pescuit asupra ecosistemului marin sunt reduse la minimum și vizează să asigure faptul că activitățile de acvacultură și pescuit evită degradarea mediului marin.

(4) PCP contribuie la colectarea de date științifice.

(5) PCP, în special:

(a) elimină treptat aruncarea capturilor înapoi în mare, de la caz la caz, luând în considerare cele mai bune avize științifice disponibile, prin evitarea și reducerea pe cât posibil a capturilor nedorite, și asigură treptat debarcarea capturilor;

(b) după caz, utilizează optim capturile nedorite, fără a crea o piață pentru respectivele capturi care sunt sub dimensiunea minimă de referință pentru conservare;

(c) oferă condiții pentru o industrie a capturii și prelucrării resurselor piscicole și activități desfășurate pe uscat legate de pescuit viabile și competitive din punct de vedere economic;

(d) prevede măsuri de ajustare a capacității de pescuit a flotelor la niveluri ale posibilităților de pescuit care să fie în concordanță cu alineatul (2), în vederea dezvoltării unor flote viabile din punct de vedere economic, fără a supraexploata resursele biologice marine;

(e) promovează dezvoltarea de activități sustenabile de acvacultură în Uniune, pentru a contribui la aprovizionarea cu alimente, la securitatea alimentară și la ocuparea forței de muncă;

(f) contribuie la un nivel de trai echitabil pentru cei ce depind de activitățile de pescuit, ținând seama de pescuitul costier și de aspectele socio-economice;

▼B

(g) contribuie la o piață internă eficientă și transparentă pentru produsele pescărești și de acvacultură și contribuie la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru produsele pescărești și de acvacultură comercializate în Uniune;

(h) ține cont atât de interesele consumatorilor, cât și de cele ale producătorilor;

(i) promovează activități de pescuit în zonele de coastă, ținând cont de aspectele socioeconomice;

(j) păstrează coerența cu legislația Uniunii în domeniul mediului, în special cu obiectivul de atingere a unei stări ecologice bune până în 2020, astfel cum figurează în articolul 1 alineatul (1) din Directiva 2008/56/CE, precum și cu alte politici ale Uniunii.

Articolul 3

Principiile bunei guvernanțe

PCP este ghidată de următoarele principii de bună guvernanță:

(a) definirea clară a responsabilităților la nivelurile Uniunii, regional, național și local;

(b) luarea în considerare a particularităților regionale prin intermediul unei abordări regionalizate;

(c) stabilirea măsurilor în conformitate cu cele mai bune avize științifice disponibile;

(d) o perspectivă pe termen lung;

(e) eficiența costurilor administrative;

(f) implicarea corespunzătoare a părților interesate, în special a consiliilor consultative, în toate etapele, de la conceperea măsurilor și până la punerea lor în aplicare;

(g) responsabilitatea primară a statului de pavilion;

(h) consecvența cu alte politici ale Uniunii.

(i) utilizarea evaluărilor de impact, după caz;

(j) coerența dintre dimensiunea internă și cea externă a PCP;

(k) transparența prelucrării datelor în conformitate cu cerințele legale existente, acordând respectul cuvenit vieții private, protecției datelor cu caracter personal și normelor privind confidențialitatea; disponibilitatea datelor pentru organismele științifice corespunzătoare, pentru alte organisme care au un interes științific sau de gestiune și pentru alți utilizatori finali definiți.

Articolul 4

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. prin „apele Uniunii” se înțelege apele aflate sub suveranitatea sau jurisdicția statelor membre, cu excepția apelor adiacente teritoriilor enumerate în anexa II la tratat;

▼B

2. prin „resurse biologice marine” se înțelege specii acvatice marine vii disponibile și accesibile, inclusiv specii anadrome și catadrome, pe durata vieții lor marine;

3. prin „resurse biologice de apă dulce” se înțelege specii acvatice de apă dulce vii disponibile și accesibile;

4. prin „navă de pescuit” se înțelege orice navă echipată pentru exploatarea comercială a resurselor biologice marine sau o capcană pentru ton roșu;

5. prin „navă de pescuit a Uniunii” se înțelege o navă de pescuit care arborează pavilionul unui stat membru și care este înregistrată în Uniune;

6. prin „introducerea în flota de pescuit” se înțelege înregistrarea unei nave de pescuit în registrul navelor de pescuit al unui stat membru;

7. prin „producție maximă sustenabilă” se înțelege cea mai mare producție echilibrată teoretică care poate fi extrasă în mod continuu în medie dintr-un stoc în condițiile de mediu existente în medie, fără a afecta în mod semnificativ procesul de reproducție;

8. prin „abordare precaută a gestionării pescuitului”, astfel cum este menționată la articolul 6 din Acordul ONU privind stocurile de pește, se înțelege o abordare conform căreia absența unor informații științifice adecvate nu ar trebui să justifice decizia de a amâna sau a nu lua măsuri de gestionare pentru conservarea speciilor vizate, a speciilor asociate sau dependente, precum și a speciilor care nu sunt vizate și a mediului acestora;

9. prin „abordare ecosistemică a gestionării pescuitului” se înțelege o abordare integrată a gestionării pescuitului cu limite valabile din punct de vedere ecologic care urmărește să gestioneze utilizarea resurselor naturale, ținând cont de activitățile de pescuit și de alte activități umane, menținând totodată atât bogăția biologică, cât și procesele biologice necesare pentru păstrarea compoziției, structurii și funcționării habitatelor din ecosistemul afectat, ținând cont de cunoștințele și incertitudinile legate de componentele biotice, abiotice și umane ale ecosistemelor;

10. prin „aruncare înapoi în mare” se înțelege capturile care sunt aruncate înapoi în mare;

11. prin „pescuit cu impact redus” se înțelege utilizarea unor tehnici de pescuit selective care au un impact negativ minim asupra ecosistemelor marine și/sau care pot produce un nivel scăzut de emisii din combustibili;

12. prin „pescuit selectiv” se înțelege pescuitul prin metode sau unelte de pescuit care vizează și capturează organisme în funcție de dimensiune sau de specie în cadrul operațiunii de pescuit, permițând evitarea sau eliberarea exemplarelor care nu sunt vizate, fără a le vătăma;

13. prin „rată de mortalitate prin pescuit” se înțelege rata la care biomasa sau indivizii sunt eliminați dintr-un stoc prin activități de pescuit într-o perioadă dată;

14. prin „stoc” se înțelege o resursă biologică marină existentă într-o anumită zonă de gestionare;

▼B

15. prin „limită de captură” se înțelege, după caz, fie o limită cantitativă pentru capturile dintr-un stoc de pește sau dintr-un grup de stocuri de pește într-o anumită perioadă, în cazul în care respectivul stoc de pește sau grup de stocuri de pește face obiectul unei obligații de debarcare, fie o limită cantitativă pentru debarcările dintr-un stoc de pește sau dintr-un grup de stocuri de pește într-o anumită perioadă care nu face obiectul obligației de debarcare;

16. prin „nivel de referință pentru conservare” se înțelege valorile parametrilor populației unui stoc de pește (precum biomasa sau rata de mortalitate prin pescuit) utilizate în gestionarea pescuitului, de exemplu cu privire la un nivel acceptabil de risc biologic sau un nivel dorit de producție;

17. prin „dimensiune minimă de referință pentru conservare” se înțelege dimensiunea unei specii marine acvatice vii, ținând cont de maturitate, astfel cum este stabilită de legislația Uniunii, sub care se aplică restricții sau stimulente care vizează evitarea capturării prin activități de pescuit; această dimensiune înlocuiește, după caz, dimensiunea minimă de debarcare;

18. prin „stoc în limite sigure din punct de vedere biologic” se înțelege un stoc în cazul căruia există o probabilitate foarte ridicată ca biomasa stocului de reproducere la sfârșitul anului precedent să fie mai mare decât nivelul-limită de referință pentru biomasă (Blim), iar rata estimată a mortalității prin pescuit pentru anul precedent să fie mai mică decât nivelul-limită de referință pentru rata mortalității prin pescuit (Flim);

19. prin „măsură de salvgardare” se înțelege o măsură de precauție al cărei scop este evitarea unui eveniment nedorit;

20. prin „măsură tehnică” se înțelege o măsură care reglementează compoziția capturilor în funcție de specii și dimensiuni și impacturile asupra componentelor ecosistemelor generate de activitățile de pescuit prin stabilirea de condiții privind utilizarea și structura uneltelor de pescuit și de restricții privind accesul la zonele de pescuit;

21. prin „efort de pescuit” se înțelege produsul capacității și activității unei nave de pescuit; în cazul unui grup de nave, este suma eforturilor de pescuit ale tuturor navelor din grup;

22. prin „stat membru care are un interes direct de gestionare” se înțelege un stat membru care are un interes care constă fie din posibilități de pescuit, fie dintr-o activitate de pescuit care se desfășoară în zona economică exclusivă a statului membru în cauză sau, în Marea Mediterană, dintr-o activitate de pescuit tradițională în marea liberă;

23. prin „concesiuni de pescuit transferabile” se înțelege drepturi revocabile de utilizare a unei anumite părți din posibilitățile de pescuit alocate unui stat membru sau stabilite în planurile de gestionare adoptate de un stat membru în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului ([1]), pe care titularul le poate transfera.

24. prin „capacitate de pescuit” se înțelege tonajul unei nave exprimat în GT (tonaj brut) și puterea acestuia exprimată în kW (kilowați), astfel cum sunt definite în articolele 4 și 5 din Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 al Consiliului ([2]);

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1967/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006 privind măsurile de gestionare pentru exploatarea durabilă a resurselor halieutice în Marea Mediterană, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1626/94 (JO L 409, 30.12.2006, p. 11).

([2]) Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 al Consiliului din 22 septembrie 1986 de definire a caracteristicilor vaselor de pescuit (JO L 274, 25.9.1986, p. 1).

▼B

25. prin „acvacultură” se înțelege creșterea sau cultivarea de organisme acvatice utilizând tehnici destinate creșterii producției organismelor în cauză peste capacitatea naturală a mediului, într-un cadru în care organismele respective rămân proprietatea unei persoane fizice sau juridice pe întreaga perioadă a creșterii și cultivării, până la recoltare și incluzând recoltarea;

26. prin „licență de pescuit” se înțelege o licență astfel cum este definită la articolul 4 punctul (9) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului ([1]);

27. prin „autorizație de pescuit” se înțelege o autorizație astfel cum este definită la articolul 4 punctul (10) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009;

28. prin „activitate de pescuit” se înțelege activitățile legate de localizarea peștelui, lansarea, fixarea, remorcarea și tractarea uneltelor de pescuit, ridicarea capturii la bord, transbordarea, păstrarea la bord, prelucrarea la bord, transferul, plasarea în cuști, îngrășarea și debarcarea peștelui și a produselor pescărești;

29. prin „produse pescărești” se înțelege organismele acvatice care rezultă din orice activitate de pescuit sau produsele derivate din acestea;

30. prin „operator” se înțelege persoana fizică sau juridică ce operează sau deține o întreprindere care desfășoară oricare dintre activitățile legate de oricare dintre etapele lanțurilor de producție, prelucrare, comercializare, distribuție și vânzare cu amănuntul a produselor pescărești și de acvacultură;

31. prin „încălcare gravă” se înțelege o încălcare definită ca atare în legislația relevantă a Uniunii, inclusiv la articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului ([2]) sau la articolul 90 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului;

32. prin „utilizator final al datelor științifice” se înțelege un organism care are un interes de cercetare sau de gestiune în analiza științifică a datelor din sectorul pescuitului;

33. prin „excedent de captură admisibilă” se înțelege acea parte a capturii admisibile pe care un stat costier nu o recoltează, ducând la o rată globală de exploatare pentru stocurile individuale care rămâne sub nivelurile care permit refacerea acestora și menținând populațiile de specii recoltate peste nivelurile dorite, pe baza celor mai bune avize științifice disponibile;

34. prin „produse de acvacultură” se înțelege organismele acvatice, în orice stadiu al ciclului lor de viață, care rezultă din orice activitate de acvacultură sau produsele derivate din acestea;

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 al Consiliului din 20 noiembrie 2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor politicii comune în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 847/96, (CE) nr. 2371/2002, (CE) nr. 811/2004, (CE) nr. 768/2005, (CE) nr. 2115/2005, (CE) nr. 2166/2005, (CE) nr. 388/2006, (CE) nr. 509/2007, (CE) nr. 676/2007, (CE) nr. 1098/2007, (CE) nr. 1300/2008, (CE) nr. 1342/2008 și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1627/94 și (CE) nr. 1966/2006 (JO L 343, 22.12.2009, p. 1).

([2]) Regulamentul (CE) nr. 1005/2008 al Consiliului din 29 septembrie 2008 de instituire a unui sistem comunitar pentru prevenirea, descurajarea și eliminarea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat, de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2847/93, (CE) nr. 1936/2001 și (CE) nr. 601/2004 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 1093/94 și (CE) nr. 1447/1999 (JO L 286, 29.10.2008, p. 1).

▼B

35. prin „biomasa stocului de reproducere” se înțelege o estimare a masei de pește dintr-un anumit stoc care se reproduce la un anumit moment, cuprinzând atât masculii, cât și femelele, și peștii vivipari;

36. prin „pescuitul mixt” se înțelege pescuitul în cursul căruia mai mult de o specie este prezentă și în cadrul căruia este probabilă capturarea mai multor specii prin aceeași operațiune de pescuit;

37. prin „acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil” se înțelege un acord internațional încheiate cu un stat terț în scopul obținerii accesului la ape și resurse pentru a exploata în mod sustenabil o parte din surplusul de resurse biologice marine, în schimbul unei compensații financiare din partea Uniunii, care poate include sprijin sectorial;

(2) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții geografice ale zonelor geografice:

(a) prin „Marea Nordului” se înțelege zonele ICES ([1]) IV și IIIa;

(b) prin „Marea Baltică” se înțelege zonele ICES IIIb, IIIc și IIId;

(c) prin „apele de nord-vest” se înțelege zonele ICES V (excluzând Va și numai apele Uniunii din zona Vb), VI și VII;

(d) prin „apele de sud-vest” se înțelege zonele ICES VIII, IX și X (apele din jurul insulelor Azore), și zonele CECAF ([2]) 34.1.1, 34.1.2 și 34.2.0 (apele din jurul insulelor Madeira și Canare);

(e) prin „Marea Mediterană” se înțelege apele maritime ale Mării Mediterane la est de meridianul 5°36’ longitudine vestică;

(f) prin „Marea Neagră” se înțelege subzona geografică CGPM (Comisia Generală pentru Pescuit în Marea Mediterană) astfel cum este definită în Rezoluția CGPM/33/2009/2.

PARTEA II

ACCESUL LA APE

Articolul 5

Norme generale privind accesul la ape

(1) Navele de pescuit ale Uniunii au acces în mod egal la ape și resurse în toate apele Uniunii, altele decât cele prevăzute la alineatele (2) și (3), sub rezerva măsurilor adoptate în temeiul părții III.

([1]) Zonele ICES (Consiliul Internațional pentru Explorarea Apelor Maritime) sunt cele definite în Regulamentul (CE) nr. 218/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind comunicarea datelor statistice referitoare la capturile nominale de către statele membre care practică pescuitul în Atlanticul de Nord-Est (JO L 87, 31.3.2009, p. 70).

([2]) Zonele CECAF (zona central-estică a Atlanticului sau zona principală de pescuit FAO 34) sunt cele definite în Regulamentul (CE) nr. 216/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind transmiterea statisticilor cu privire la capturile nominale de către statele membre care pescuiesc în alte zone decât Atlanticul de Nord (JO L 87, 31.3.2009, p. 1).

▼B

(2) În apele situate în zona de până la 12 mile marine de la liniile de bază aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor, statele membre sunt autorizate, până la 31 decembrie 2022, să restricționeze pescuitul la navele de pescuit care pescuiesc în mod tradițional în apele respective pornind din porturile de pe coasta adiacentă, fără a aduce atingere regimului aplicabil navelor de pescuit ale Uniunii care arborează pavilionul altor state membre în baza relațiilor de vecinătate existente între statele membre și regimului cuprins în anexa I, prin care sunt stabilite, pentru fiecare stat membru, zonele geografice din interiorul zonelor costiere ale altor state membre în care se desfășoară activități de pescuit, precum și speciile vizate. Statele membre informează Comisia cu privire la restricțiile instituite în temeiul prezentului alineat.

(3) Până la 31 decembrie 2022, în apele de până la 100 de mile marine de la liniile de bază ale regiunilor ultraperiferice ale Uniunii menționate la articolul 349 primul paragraf din tratat, statele membre vizate au dreptul să restricționeze pescuitul la navele înregistrate în porturile teritoriilor respective. Aceste restricții nu se aplică navelor Uniunii care pescuiesc în apele respective în mod tradițional, cu condiția ca aceste nave să nu depășească efortul de pescuit exercitat în mod tradițional. Statele membre informează Comisia cu privire la restricțiile instituite în temeiul prezentului alineat.

(4) Măsurile ce se aplică după expirarea regimului prevăzut la alineatele (2) și (3) se adoptă până la 31 decembrie 2022.

PARTEA III

MĂSURI PENTRU CONSERVAREA ȘI EXPLOATAREA DURABILĂ A RESURSELOR BIOLOGICE MARINE

TITLUL I

Măsuri de conservare

Articolul 6

Dispoziții generale

(1) În scopul realizării obiectivelor PCP privind conservarea și exploatarea sustenabilă a resurselor biologice marine, astfel cum sunt prevăzute la articolul 2, Uniunea adoptă măsuri de conservare astfel cum sunt prevăzute la articolul 7.

(2) În aplicarea prezentului regulament, Comisia consultă consiliile consultative relevante și organismele științifice relevante. Măsurile de conservare se adoptă ținându-se cont de avizele științifice, tehnice și economice disponibile,inclusiv, atunci când este cazul, de rapoarte elaborate de CSTEP și de alte organisme consultative, de avizele primite din partea consiliilor consultative, precum și de recomandările comune emise de statele membre în temeiul articolului 18.

(3) Statele membre pot coopera în scopul adoptării de măsuri în temeiul articolelor 11, 15 și 18.

(4) Statele membre se coordonează înainte de adoptarea de măsuri naționale în temeiul articolului 20 alineatul (2).

▼B

(5) În anumite cazuri, în special în ceea ce privește regiunea mediteraneeană, statelor membre ar trebui să fie împuternicite să adopte acte cu forță juridică obligatorie în domeniul PCP, inclusiv măsuri de conservare. Atunci când este cazul, se aplică articolul 18.

Articolul 7

Tipuri de măsuri de conservare

(1) Măsurile pentru conservarea și exploatarea durabilă a resurselor biologice marine pot include, printre altele, următoarele:

(a) planuri multianuale în temeiul articolelor 9 și 10;

(b) ținte pentru conservarea și exploatarea durabilă a stocurilor și măsuri conexe de reducere la minimum a impactului pescuitului asupra mediului marin;

(c) măsuri de adaptare a capacității de pescuit a navelor de pescuit la posibilitățile de pescuit disponibile;

(d) stimulente, inclusiv de natură economică precum posibilitățile de pescuit, pentru a promova metode de pescuit care să contribuie la un pescuit mai selectiv, la evitarea și reducerea, în măsura posibilului, a capturilor nedorite și la pescuitul cu un impact scăzut asupra ecosistemului marin și asupra resurselor piscicole.

(e) măsuri privind stabilirea și alocarea posibilităților de pescuit;

(f) măsuri pentru realizarea obiectivelor enunțate la articolul 15;

(g) dimensiunile minime de referință pentru conservare;

(h) proiecte-pilot privind tipuri alternative de tehnici de gestionare a pescuitului și unelte care cresc selectivitatea sau reduc la minimum impactul negativ al activităților de pescuit asupra mediului marin;

(i) măsuri necesare pentru respectarea obligațiilor care decurg din legislația Uniunii în domeniul mediului adoptată în temeiul articolului 11;

(j) măsuri tehnice menționate la alineatul (2).

(2) Măsurile tehnice pot include, printre altele, următoarele:

(a) caracteristicile uneltelor de pescuit și norme în ceea ce privește utilizarea acestora;

(b) specificații privind construirea uneltelor de pescuit, inclusiv:

(i) modificări sau dispozitive suplimentare pentru îmbunătățirea selectivității sau pentru reducerea la minimum a impactului negativ asupra ecosistemului;

▼B

(ii) modificări sau dispozitive suplimentare pentru reducerea capturilor accidentale de specii aflate în pericol, ameninţate şi protejate, precum şi reducerea altor capturi nedorite;

(c) limitări sau interdicţii ale utilizării anumitor unelte de pescuit, precum şi ale activităţilor de pescuit în anumite zone sau perioade;

(d) cerinţe aplicabile navelor de pescuit pentru ca acestea să îşi înceteze operaţiunile într-o anumită zonă pentru o anumită perioadă minimă pentru a proteja agregările temporare ale speciilor aflate în pericol, ale speciilor în curs de reproducere, a peştilor având o dimensiune mai mică decât dimensiunea minimă de referinţă pentru conservare, precum şi a altor resurse marine vulnerabile;

(e) măsuri specifice de reducere la minimum a impactului negativ al activităţilor de pescuit asupra biodiversităţii marine şi a ecosistemelor marine, inclusiv măsuri de evitare sau de reducere pe cât posibil a capturilor nedorite;

Articolul 8

Instituirea zonelor de refacere a stocurilor de peşte

(1) Ţinând cont în mod corespunzător de zonele de conservare existente, Uniunea depune eforturi pentru a institui zone protejate în temeiul sensibilităţii lor din punct de vedere biologic, inclusiv zone în cazul cărora există dovezi clare privind concentrări puternice de peşti având o dimensiune mai mică decât dimensiunea minimă de referinţă pentru conservare şi zone de depunere a icrelor. În astfel de zone, activităţile de pescuit pot fi limitate sau interzise pentru a contribui la conservarea resurselor acvatice vii şi a ecosistemelor marine. Uniunea continuă să ofere protecţie suplimentară zonelor existente sensibile din punct de vedere biologic.

(2) În acest sens, statele membre identifică, acolo unde este posibil, zone corespunzătoare care pot face parte dintr-o reţea coerentă şi pregătesc, după caz, recomandări comune în conformitate cu articolul 18 alineatul (7), în vederea înaintării de către Comisie a unei propuneri în conformitate cu tratatul.

(3) Comisia poate fi împuternicită printr-un plan multianual să instituie astfel de zone protejate care sunt sensibile din punct de vedere biologic. Se aplică articolul 18 alineatele (1)-(6). Comisia transmite periodic Parlamentului European şi Consiliului rapoarte privind zonele protejate.

TITLUL II

Măsuri specifice

Articolul 9

Principii şi obiective ale planurilor multianuale

(1) Planurile multianuale se adoptă în mod prioritar, pe baza avizelor ştiinţifice, tehnice şi economice, şi includ măsuri de conservare pentru refacerea şi menţinerea stocurilor de peşte peste nivelurile care pot asigura producţia maximă sustenabilă, în conformitate cu articolul 2 alineatul (2).

▼B

(2) În cazurile în care țintele referitoare la atingerea producției maxime sustenabile menționate la articolul 2 alineatul (2) nu pot fi stabilite din cauza insuficienței datelor, planurile multianuale prevăd măsuri bazate pe abordarea precaută, care să asigure cel puțin un nivel comparabil de conservare a stocurilor relevante.

(3) Planurile multianuale vizează:

(a) specii unice; sau

(b) în cazul pescuitului mixt sau în cazul în care dinamica stocurilor prezintă legături reciproce, pescuitul prin care se exploatează mai multe stocuri într-o zonă geografică relevantă, ținând seama de cunoștințele privind interacțiunile dintre stocuri, pescuit și ecosistemele marine.

(4) Măsurile care trebuie incluse în planurile multianuale și calendarul punerii lor în aplicare sunt proporționale cu obiectivele și țintele urmărite și cu calendarul preconizat. Înainte de includerea măsurilor în planurile multianuale, se ține seama de posibilul impact economic și social al acestora.

(5) Planurile multianuale pot conține obiective și măsuri de conservare specifice bazate pe abordarea ecosistemică, pentru a aborda problemele specifice ale pescuitului mixt în legătură cu realizarea obiectivelor prevăzute la articolul 2 alineatul (2) pentru amestecurile de stocuri vizate de plan, în cazurile în care avizele științifice indică faptul că nu se poate obține sporirea selectivității. În cazul în care este necesar, planul multianual include măsuri de conservare alternative specifice, bazate pe abordarea ecosistemică, pentru anumite stocuri vizate de acesta,.

Articolul 10

Conținutul planurilor multianuale

(1) După caz și fără a aduce atingere competențelor respective în temeiul tratatului, un plan multianual include:

(a) sfera de aplicare din perspectiva stocurilor, a pescuitului și a zonei cărora li se aplică planul multianual;

(b) obiective care să fie compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2 și cu dispozițiile relevante de la articolele 6 și 9;

(c) ținte cuantificabile cum ar fi ratele de mortalitate prin pescuit și/sau biomasa stocului de reproducere;

(d) calendare precise pentru atingerea țintelor cuantificabile;

(e) niveluri de referință pentru conservare compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2;

(f) obiective de conservare și măsuri tehnice care trebuie luate pentru îndeplinirea țintelor stabilite la articolul 15 și măsuri menite să evite și să reducă pe cât posibil capturile nedorite;

(g) garanții menite să asigure atingerea țintelor cuantificabile și luarea de măsuri de remediere atunci când este cazul, inclusiv pentru situațiile în care reducerea calității datelor sau lipsa disponibilității acestora creează riscuri pentru sustenabilitatea stocului.

▼B

(2) Un plan multianual poate, de asemenea, să includă:

(a) alte măsuri de conservare, în special măsuri menite să elimine treptat aruncarea capturilor înapoi în mare, luând în considerare cele mai bune avize științifice disponibile, sau să reducă la minimum impactul negativ al pescuitului asupra ecosistemului, respectivele măsuri urmând a fi detaliate, după caz, în conformitate cu articolul 18;

(b) indicatori cuantificabili pentru monitorizarea și evaluarea periodică a progreselor legate de atingerea țintelor planului multianual;

(c) după caz, obiective specifice referitoare la partea de apă dulce a ciclului de viață al speciilor anadrome și catadrome.

(3) Un plan multianual prevede revizuirea sa după o evaluare inițială ex-post, în special pentru a lua în considerare modificările aduse avizelor științifice.

Articolul 11

Măsuri de conservare necesare pentru respectarea obligațiilor care decurg din legislația Uniunii în domeniul mediului

(1) Statele membre sunt împuternicite să adopte măsuri de conservare care să nu afecteze navele de pescuit aparținând altor state membre și care sunt aplicabile apelor aflate sub suveranitatea sau jurisdicția acestora și care sunt necesare în scopul respectării obligațiilor care le revin în temeiul articolului 13 alineatul (4) din Directiva 2008/56/CE, al articolului 4 din Directiva 2009/147/CE, sau al articolului 6 din Directiva 92/43/CEE, cu condiția ca acele măsuri să fie compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2 din prezentul regulament, să îndeplinească obiectivele legislației relevante a Uniunii pe care intenționează să le pună în aplicare și să fie cel puțin la fel de severe ca măsurile prevăzute în legislația Uniunii.

(2) În cazul în care un stat membru ('statul membru inițiator') consideră că este necesară adoptarea de măsuri în scopul respectării obligațiilor care menționate la alineatul (1) și alte state membre au un interes direct de gestionare a pescuitului care urmează să fie afectat de astfel de măsuri, Comisia, este împuternicită să adopte aceste măsuri, la cerere, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 46. În acest sens, articolul 18 alineatele (1)-(4) și alineatul (6) se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Statul membru inițiator pune la dispoziția Comisiei și a celorlalte state membre care au un interes direct de gestionare informațiile relevante în legătură cu măsurile necesare, inclusiv motivele, dovezile științifice pe care se bazează și detaliile privind punerea în aplicare în practică și asigurarea respectării normelor. Statul membru inițiator și celelalte state membre care au un interes direct de gestionare pot prezenta o recomandare comună menționată la articolul 18 alineatul (1) în termen de șase luni de la punerea la dispoziție a unor informații suficiente. Comisia adoptă măsurile, luând în considerare orice avize științifice disponibile, în termen de trei luni de la primirea unei solicitări complete.

În cazul în care nu se ajunge la un acord al tuturor statelor membre privind o recomandare comună care să fie trimisă Comisiei în conformitate cu primul paragraf în termenul prevăzut în acel paragraf, sau în cazul în care recomandarea comună este considerată necompatibilă cu cerințele menționate la alineatul (1), Comisia poate înainta o propunere în conformitate cu tratatul.

▼B

(4) Prin derogare de la alineatul (3), în absența unei recomandări comune menționate la alineatul (3), în situații de urgență, Comisia adoptă măsurile. Comisia ia doar acele măsuri fără de care este pusă în pericol realizarea obiectivelor asociate cu stabilirea respectivelor măsuri de conservare, în conformitate cu directivele menționate la alineatul (1) și cu intențiile statului membru.

(5) Măsurile menționate la alineatul (4) se aplică pentru o perioadă maximă de 12 luni care poate fi prelungită cu maxim 12 luni în cazul în care condițiile prevăzute la acel alineat există în continuare.

(6) Comisia facilitează cooperarea dintre statul membru în cauză și celelalte state membre care au un interes direct de gestionare a pescuitului vizat în cadrul procesului de punere în aplicare și de asigurare a respectării măsurilor adoptate în temeiul alineatelor (2), (3) și (4).

Articolul 12

Măsurile Comisiei în caz de amenințare gravă la adresa resurselor biologice marine

(1) Atunci când este necesar din motive imperioase de urgență privind o amenințare gravă la adresa conservării resurselor biologice marine sau la adresa ecosistemului marin, pe baza unor dovezi,, Comisia, la cererea motivată a unui stat membru sau din proprie inițiativă, poate adopta acte de punere în aplicare aplicabile imediat, pentru o perioadă maximă de șase luni, în conformitate cu procedura menționată la articolul 47 alineatul (3), pentru a reduce amenințarea respectivă.

(2) Statul membru comunică cererea menționată la alineatul (1) simultan Comisiei, celorlalte state membre și consiliilor consultative vizate. Celelalte state membre și consiliile consultative pot transmite observații scrise în termen de șapte zile lucrătoare de la primirea notificării. Comisia decide în termen de 15 zile lucrătoare de la primirea cererii menționate la alineatul (1).

(3) Înainte de expirarea perioadei inițiale de aplicare a actelor de punere în aplicare aplicabile imediat menționate la alineatul (1), Comisia poate adopta acte de punere în aplicare aplicabile imediat, în cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (1) sunt respectate prin care prelungește aplicarea măsurii de urgență respective cu o perioadă maximă de șase luni, cu efect imediat. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura menționată la articolul 47 alineatul (3).

Articolul 13

Măsuri de urgență adoptate de un stat membru

(1) Pe baza unor dovezi privind o amenințare gravă la adresa conservării resurselor biologice marine sau la adresa ecosistemului marin legată de activități de pescuit în ape care se află sub suveranitatea sau jurisdicția unui stat membru care necesită o acțiune imediată, respectivul stat membru poate adopta măsuri de urgență pentru atenuarea amenințării. Respectivele măsuri sunt compatibile cu obiectivele stabilite la articolul 2 și nu sunt mai puțin severe decât cele din legislația Uniunii. Măsurile respective se aplică pentru o perioadă maximă de trei luni.

▼B

(2) Dacă măsurile de urgență care urmează să fie adoptate de un stat membru pot afecta navele de pescuit ale altor state membre, astfel de măsuri sunt adoptate numai după consultarea Comisiei, a statului membru relevant și a consiliilor consultative relevante cu privire la un proiect de măsuri, însoțit de o expunere de motive. Statul membru care solicită consultarea poate stabili un termen rezonabil pentru consultare, care nu poate fi totuși mai scurt de o lună.

(3) În cazul în care Comisia consideră că o măsură adoptată în temeiul prezentului articol nu întrunește condițiile stabilite la alineatul (1), aceasta poate solicita, sub rezerva furnizării motivelor corespunzătoare, ca statul membru în cauză să modifice sau să abroge măsura respectivă.

Articolul 14

Evitarea și reducerea la minimum a capturilor nedorite

(1) În vederea facilitării introducerii obligației de debarcare integrală a tuturor capturilor în cadrul activității de pescuit respective în conformitate cu articolul 15 („obligația de debarcare”), statele membre pot realiza proiecte-pilot, pe baza celor mai bune avize științifice și ținând seama de avizele consiliilor consultative relevante, cu scopul de a explora pe deplin toate metodele practicabile de evitare, de minimizare și de eliminare a capturilor nedorite în cadrul unei activități de pescuit.

(2) Statele membre pot elabora un atlas al aruncărilor înapoi în mare, în care prezintă nivelul aruncărilor înapoi în mare în cadrul fiecărei activități de pescuit cărora li se aplică articolul 15 alineatul (1).

Articolul 15

Obligația de debarcare

(1) Toate capturile de specii care fac obiectul unor limite de captură, iar în Marea Mediterană și capturile de specii care fac obiectul unor dimensiuni minime, astfel cum se prevede în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, care sunt capturate în timpul activităților de pescuit în apele Uniunii sau de navele de pescuit ale Uniunii aflate în afara apelor Uniunii, în ape care nu fac obiectul suveranității sau jurisdicției unei țări terțe, în cadrul pescuitului și în zonele geografice enumerate mai jos, sunt aduse și păstrate la bordul navelor de pescuit, înregistrate, debarcate și deduse din cote, după caz, cu excepția cazului în care se utilizează ca momeală vie, în conformitate cu următorul calendar:

(a) Cel târziu de la 1 ianuarie 2015:

— pescuitul de specii pelagice mici, de exemplu pescuitul de macrou, hering, stavrid negru, putasu, speciile de caproide, hamsie, argentină, sardine, șprot;

— pescuitul de specii pelagice mari, de exemplu pescuitul de ton roșu, pește-spadă, ton alb, ton obez, marlin albastru și alb;

— pescuitul pentru scopuri industriale (*inter alia* pescuitul de capelin, specii de anghilă și merluciu norvegian);

— pescuitul de somon din Marea Baltică.

▼B

(b) Cel târziu de la 1 ianuarie 2015 pentru speciile care definesc pescuitul și nu mai târziu de 1 ianuarie 2017 pentru toate celelalte specii în cadrul pescuitului din apele Uniunii din Marea Baltică pentru speciile care fac obiectul unor limite de captură diferite de cele cuprinse la litera (a).

(c) Cel târziu de la 1 ianuarie 2016 pentru speciile care definesc pescuitul și nu mai târziu de 1 ianuarie 2019 pentru toate celelalte specii din:

(i) Marea Nordului

— pescuitul de cod, eglefin, merlan, cod saithe;

— pescuitul de langustină;

— pescuitul de limbă-de-mare comună și cambulă de Baltica;

— pescuitul de merluciu;

— pescuitul de creveți nordici;

(ii) Apele nord-vestice

— pescuitul de cod, eglefin, merlan, cod saithe;

— pescuitul de langustină;

— pescuitul de limbă-de-mare comună și cambulă de Baltica;

— pescuitul de merluciu;

(iii) Apele sud-vestice

— pescuitul de langustină;

— pescuitul de limbă-de-mare comună și cambulă de Baltica;

— pescuitul de merluciu;

(iv) alte activități de pescuit de specii care fac obiectul unor limite de captură.

(d) Cel târziu de la 1 ianuarie 2017 pentru speciile care definesc pescuitul și nu mai târziu de 1 ianuarie 2019 pentru toate celelalte specii din cadrul pescuitului care nu face obiectul literei (a) din Mediterană, din Marea Neagră și din toate celelalte ape ale Uniunii precum și din apele care nu aparțin Uniunii, care nu fac obiectul suveranității sau jurisdicției unei țări terțe.

(2) Alineatul (1) nu aduce atingere obligațiilor internaționale ale Uniunii. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 în scopul punerii în aplicare a acestor obligații internaționale în dreptul Uniunii, inclusiv, în special, a derogărilor de la obligația de debarcare în temeiul prezentului articol.

(3) Atunci când toate statele membre cu un interes direct de gestionare a unei anumite specii convin că obligația de debarcare ar trebui să se aplice altor specii decât cele menționate la alineatul (1), acestea pot prezenta o recomandare comună pentru extinderea aplicării obligației de debarcare în temeiul alineatului (1) la acele specii. În acest scop, dispozițiile articolului 18 alineatele (1)-(6) se aplică *mutatis mutandis*. Atunci când se prezintă o astfel de recomandare comună, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 care să conțină aceste măsuri.

▼B

(4) Obligația de debarcare menționată la alineatul (1) nu se aplică:

(a) speciilor în privința cărora pescuitul este interzis și care sunt identificate ca atare într-un act juridic al Uniunii adoptat în domeniul PCP;

(b) speciilor în privința cărora dovezile științifice demonstrează o rată de supraviețuire ridicată, ținând cont de caracteristicile uneltelor, de practicile de pescuit și de ecosistem;

(c) capturilor care se încadrează în excepțiile *de minimis.*

(5) Detalii privind punerea în aplicare a obligației de debarcare menționată la alineatul (1) se specifică în planurile multianuale menționate la articolele 9 și 10 și, după caz, se specifică și în conformitate cu articolul 18, inclusiv:

(a) dispoziții specifice privind pescuitul sau speciile care fac obiectul obligației de debarcare menționate la alineatul (1);

(b) specificarea excepțiilor de la obligația de debarcare pentru speciile menționate la alineatul (4) litera (b);

(c) dispoziții pentru excepțiile *de minimis* de până la 5 % din capturile totale anuale din toate speciile care fac obiectul unei obligații de debarcare menționate la alineatul (1). Excepția *de minimis* se aplică în următoarele cazuri:

(i) în cazul în care dovezile științifice arată că sporirea selectivității este foarte dificil de obținut; sau

(ii) pentru a evita costurile disproporționate de manipulare a capturilor nedorite, pentru acele unelte de pescuit pentru care capturile nedorite per unealtă de pescuit nu depășesc un anumit procentaj, care urmează să fie stabilit în cadrul unui plan, din captura totală anuală a respectivei unelte.

Capturile în temeiul dispozițiilor de la această literă nu se scad din cotele relevante, însă toate aceste capturi sunt înregistrate în integralitate.

În decursul unei perioade de tranziție de patru ani, procentajul din capturile anuale totale menționat la această literă se majorează:

(i) cu două puncte procentuale în primii doi ani de aplicare a obligației de debarcare; și

(ii) cu un punct procentual în următorii doi ani;

(d) dispoziții privind documentarea capturilor;

(e) după caz, stabilirea dimensiunilor minime de referință pentru conservare în conformitate cu alineatul (10).

(6) În cazul în care, pentru pescuitul în cauză, nu se adoptă niciun plan multianual sau niciun plan de gestionare în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul (CE) nr. 1967/2006, Comisia este împuternicită să adopte, în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament, acte delegate în conformitate cu articolul 46 din prezentul regulament, de stabilire cu titlu temporar și pentru o perioadă maximă de trei ani a unui plan specific privind obligația de debarcare care să conțină informațiile menționate la alineatul (5) literele (a)-(e) din prezentul articol. Statele membre pot coopera în conformitate cu articolul 18 din prezentul regulament la elaborarea unui astfel de plan în vederea adoptării de către Comisie a acestor acte sau a prezentării unei propuneri în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

▼B

(7) Atunci când nu s-a adoptat nicio măsură pentru specificarea excepției *de minimis*, fie într-un plan multianual în conformitate cu alineatul (5), fie într-un plan specific privind obligația de debarcare în conformitate cu alineatul (6), Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru specificarea excepției *de minimis* menționate la alineatul (4) litera (c) care, sub rezerva condițiilor stabilite la alineatul (5) litera (c) punctul (i) sau (ii), să se ridice la maximum 5 % din totalul capturilor anuale din toate speciile pentru care se aplică obligația de debarcare în temeiul alineatului (1). Această excepție *de minimis* se adoptă astfel încât să se aplice de la data aplicării obligației de debarcare relevante.

(8) Ca derogare de la obligația de a scădea capturile din cotele relevante, în conformitate cu alineatul (1), capturile de specii care fac obiectul unei obligații de debarcare și care depășesc cotele stocurilor în cauză, sau capturile de specii pentru care statul membru nu deține nicio cotă, pot fi deduse din cota speciei vizate cu condiția să nu depășească 9 % din cota speciei vizate. Această dispoziție se aplică numai atunci când stocul de specii care nu sunt vizate se situează între limite biologice sigure.

(9) Pentru stocurile care fac obiectul unei obligații de debarcare, statele membre pot utiliza o flexibilitate de la an la an de până la 10 % din debarcările lor permise. În acest scop, un stat membru poate permite debarcarea de cantități suplimentare din stocul care face obiectul obligației de debarcare, cu condiția ca aceste cantități să nu depășească 10 % din cota alocată statului membru respectiv. Se aplică articolul 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

(10) În scopul asigurării protecției puietului de organisme marine, pot fi stabilite dimensiuni minime de referință pentru conservare.

(11) Pentru speciile care fac obiectul unei obligații de debarcare în conformitate cu alineatul (1), utilizarea capturilor de specii situate sub dimensiunile minime de referință pentru conservare este permisă numai în alte scopuri decât consumul uman, incluzând făina de pește, uleiul de pește, hrana pentru animale de companie, aditivii alimentari, produsele farmaceutice și cosmetice.

(12) Pentru speciile care nu fac obiectul unei obligații de debarcare în conformitate cu alineatul (1), capturile de specii situate sub dimensiunile minime de referință pentru conservare nu sunt păstrate la bord ci se aruncă imediat în mare.

(13) În scopul monitorizării respectării obligației de debarcare, statele membre asigură documentarea detaliată și corectă a tuturor campaniilor de pescuit, precum și capacitățile și mijloacele adecvate, precum observatori, televiziune cu circuit închis (CCTV) și altele. În acest demers, statele membre respectă principiul eficienței și al proporționalității.

Articolul 16

Posibilitățile de pescuit

(1) Posibilitățile de pescuit alocate statelor membre asigură fiecărui stat membru o relativă stabilitate a activităților de pescuit pentru fiecare stoc sau pescuit. Interesele fiecărui stat membru sunt luate în considerare atunci când sunt alocate noi posibilități de pescuit.

▼B

(2) Atunci când se introduce o obligație de debarcare pentru un stoc de pește, oportunitățile de pescuit se stabilesc ținându-se cont de schimbarea de la stabilirea oportunităților de pescuit pentru a reflecta debarcările la stabilirea posibilităților de pescuit pentru a reflecta capturile pe baza faptului că, pentru primul an și pentru următorii ani, debarcarea stocului respectiv nu va mai fi permisă.

(3) Atunci când noi dovezi științifice arată că există o discrepanță semnificativă între posibilitățile de pescuit care au fost stabilite pentru un stoc specific și situația reală a stocului respectiv, statele membre cu interes direct de gestionare pot prezenta Comisiei o cerere motivată pentru a prezenta o propunere de atenuare a acestei discrepanțe, respectând, în același timp, obiectivele stabilite la articolul 2 alineatul (2).

(4) Posibilitățile de pescuit se stabilesc în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 2 alineatul (2) și respectă țintele cuantificabile, calendarele și marjele stabilite în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) și cu articolul 10 alineatul (1) literele (b) și (c).

(5) Măsurile privind stabilirea și alocarea posibilităților de pescuit disponibile țărilor terțe în apele Uniunii se stabilesc în conformitate cu tratatul.

(6) Fiecare stat membru decide modul în care pot fi alocate navelor care arborează pavilionul său posibilitățile de pescuit care i-au fost alocate și care nu fac obiectul unui sistem de concesiuni de pescuit transferabile (de exemplu prin crearea unor posibilități de pescuit individuale). Statul membru informează Comisia cu privire la metoda de alocare.

(7) În cazul alocării posibilităților de pescuit aferente pescuitului mixt, statele membre țin cont de compoziția probabilă a capturilor realizate de navele care participă la respectivul pescuit.

(8) După ce trimit Comisiei o notificare în acest sens, statele membre pot schimba între ele toate sau o parte dintre posibilitățile de pescuit care le-au fost alocate.

Articolul 17

Criteriile utilizate de statele membre pentru alocarea posibilităților de pescuit

În momentul alocării posibilităților de pescuit disponibile în conformitate cu articolul 16, statele membre utilizează criterii transparente și obiective, inclusiv criterii de mediu, sociale și economice. Criteriile folosite pot include, printre altele, impactul pescuitului asupra mediului, antecedentele în materie de conformitate, contribuția la economia locală și istoricul nivelurilor de capturi. În cadrul posibilităților de pescuit care le sunt alocate, statele membre fac eforturi pentru a oferi stimulente pentru navele de pescuit care utilizează unelte de pescuit selective sau tehnici de pescuit cu impact scăzut asupra mediului, precum un consum redus de energie sau o deteriorare limitată a habitatelor.

▼B

TITLUL III

Regionalizarea

Articolul 18

Cooperarea regională în privința măsurilor de conservare

(1) În cazul în care Comisiei i se conferă competența, inclusiv printr-un plan multianual elaborate în temeiul articolelor 9 și 10, precum și în cazurile prevăzute la articolele 11 și 15 alineatul (6), de a adopta măsuri prin intermediul actelor delegate sau al actelor de punere în aplicare în ceea ce privește o măsură de conservare a Uniunii care se aplică unei zone geografice relevante, statele membre cu un interes direct de gestionare afectat de măsurile respective, pot conveni, într-un termen care urmează să fie prevăzut în măsura de conservare și/sau în planul multianual relevant, să transmită recomandări comune vizând îndeplinirea obiectivelor măsurilor de conservare relevante ale Uniunii, ale planurilor multianuale sau ale planurilor specifice privind obligația de debarcare. Comisia nu adoptă niciunul dintre actele delegate sau de punere în aplicare respective înainte de expirarea termenului pentru transmiterea recomandărilor comune de către statele membre.

(2) În sensul alineatului (1), statele membre cu un interes direct de gestionare afectat de măsurile menționate la alineatul (1) cooperează în ceea ce privește formularea unor recomandări comune. Acestea consultă, de asemenea, consiliul consultativ/consiliile consultative relevant/relevante. Comisia facilitează cooperarea dintre statele membre, inclusiv, după caz, prin asigurarea posibilității de a obține un sprijin științific din partea organismelor științifice competente.

(3) În cazul în care se înaintează o recomandare comună în temeiul alineatului (1), Comisiei poate adopta respectivele măsuri prin intermediul actelor delegate sau al actelor de punere în aplicare, cu condiția ca respectiva recomandare să fie compatibilă cu măsura de conservare relevantă și/sau cu planul multianual.

(4) În cazul în care măsura de conservare se aplică unui stoc de pește specific, partajat cu țări terțe și gestionat de organizații multilaterale de pescuit sau în temeiul unor acorduri bilaterale sau multilaterale, Uniunea depune eforturi pentru a conveni cu partenerii relevanți asupra măsurilor necesare în scopul îndeplinirii obiectivelor prevăzute la articolul 2.

(5) Statele membre se asigură că recomandările comune privind măsurile de conservare care urmează să fie adoptate în temeiul alineatului (1) se bazează pe cele mai bune avize științifice disponibile și îndeplinesc toate cerințele următoare:

(a) sunt compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2;

(b) sunt compatibile cu domeniul de aplicare și obiectivele măsurii de conservare relevante;

(c) sunt compatibile cu domeniul de aplicare și îndeplinesc, în mod eficace, obiectivele și țintele cuantificabile stabilite în planul multianual relevant;

(d) nu cel puțin la fel de severe ca măsurile prevăzute în legislația Uniunii.

▼B

(6) Dacă nu toate statele membre reușesc să convină asupra recomandărilor comune care urmează să fie transmise Comisiei în conformitate cu alineatul (1) într-un termen stabilit sau dacă recomandările comune privind măsurile de conservare nu sunt considerate compatibile cu obiectivele și țintele cuantificabile ale măsurilor de conservare în cauză, Comisia poate înainta o propunere de măsuri corespunzătoare în conformitate cu tratatul.

(7) Pe lângă cazurile menționate la alineatul (1), statele membre cu un interes direct de gestionare a pescuitului într-o zonă delimitată geografic pot, de asemenea, elabora recomandări comune adresate Comisiei privind măsurile care urmează să fie propuse sau adoptate de aceasta.

(8) Ca metodă suplimentară sau alternativă de cooperare regională, printr-o măsură de conservare a Uniunii care se aplică unei zone geografice relevante, inclusiv un plan multianual stabilit în conformitate cu articolele 9 și 10, statele membre vor fi împuternicite să adopte, într-un termen stabilit, măsuri care aduc precizări suplimentare la măsura de conservare respectivă. Statele membre vizate cooperează strâns în vederea adoptării unor astfel de măsuri. Alineatele (2), (4) și (5) din prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*. Se asociază Comisia, iar observațiile acesteia sunt luate în considerare. Statul membru poate adopta respectivele măsuri naționale proprii numai dacă toate statele membre vizate ajung la un acord cu privire la conținutul măsurilor. În cazul în care consideră că o anumită măsură a unui stat membru nu se conformează condițiilor prevăzute în măsura de conservare relevantă, și sub rezerva furnizării motivelor relevante, Comisia poate să solicite statului membru vizat să modifice sau să abroge respectiva măsură.

TITLUL IV

Măsuri naționale

Articolul 19

Măsuri ale statelor membre aplicabile navelor de pescuit care arborează pavilionul acestora sau persoanelor stabilite pe teritoriul acestora

(1) Un stat membru poate adopta măsuri pentru conservarea stocurilor de pește în apele Uniunii, cu condiția ca respectivele măsuri să îndeplinească toate cerințele următoare:

(a) să se aplice numai navelor de pescuit care arborează pavilionul statului membru respectiv sau, în cazul activităților de pescuit care nu sunt desfășurate de o navă de pescuit, persoanelor stabilite în acea parte a teritoriului acelui stat membru căreia i se aplică tratatul;

(b) să fie compatibile cu obiectivele prevăzute la articolul 2;

(c) să fie cel puțin la fel de severe ca măsurile în temeiul dreptului Uniunii.

(2) Un stat membru comunică celorlalte state membre în cauză, în scopul controlului, dispozițiile adoptate în temeiul alineatului (1).

(3) Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile corespunzătoare privind măsurile adoptate în conformitate cu prezentul articol.

▼B

Articolul 20

Măsuri ale statelor membre aplicabile în interiorul zonei de 12 mile marine

(1) Un stat membru poate adopta măsuri nediscriminatorii pentru conservarea și gestionarea stocurilor de pește și menținerea sau îmbunătățirea stadiului de conservare a ecosistemelor marine în limita a 12 mile marine de la liniile sale de bază, cu condiția ca Uniunea să nu fi adoptat măsuri de conservare și gestionare anume pentru zona respectivă sau măsuri de abordare specifică a problemei identificate de statul membru în cauză. Măsurile statului membru trebuie să fie compatibile cu obiectivele stabilite la articolul 2 și să fie cel puțin la fel de severe ca măsurile în temeiul dreptului Uniunii.

(2) În cazul în care măsurile de conservare și gestionare care urmează a fi adoptate de un stat membru riscă să afecteze navele de pescuit ale altor state membre, măsurile respective sunt adoptate numai după consultarea Comisiei, a statelor membre în cauză și a consiliilor consultative relevante cu privire la proiectul măsurilor respective, care este însoțită de o expunere de motive care să demonstreze, inter alia, că aceste măsuri nu sunt discriminatorii. În scopul acestei consultări, statul membru care a inițiat consultarea poate stabili un termen rezonabil, care nu este totuși mai scurt de două luni.

(3) Statele membre pun la dispoziția publicului informațiile corespunzătoare privind măsurile adoptate în conformitate cu prezentul articol.

(4) În cazul în care Comisia consideră că o măsură adoptată în temeiul prezentului articol nu întrunește condițiile stabilite la alineatul (1), aceasta poate solicita, sub rezerva furnizării motivelor corespunzătoare, ca statul membru în cauză să modifice sau să revoce măsura relevantă.

PARTEA IV

GESTIONAREA CAPACITĂȚII DE PESCUIT

Articolul 21

Instituirea unor sisteme de concesiuni de pescuit transferabile

Statele membre pot institui un sistem de concesiuni de pescuit transferabile. Statele membre care au un astfel de sistem instituie și actualizează un registru al concesiunilor de pescuit transferabile.

Articolul 22

Ajustarea și gestionarea capacității de pescuit

(1) Statele membre instituie măsuri de adaptare în timp a capacității de pescuit a flotelor lor la posibilitățile lor de pescuit, ținând cont de tendințe și bazându-se pe cele mai bune avize științifice, în vederea obținerii unui echilibru stabil și durabil între acestea.

(2) În vederea realizării obiectivului prevăzut la alineatul (1), statele membre transmit Comisiei, până la data de 31 mai a fiecărui an, un raport privind echilibrul dintre capacitatea de pescuit a flotelor lor și posibilitățile lor de pescuit. În vederea facilitării unei abordări comune în întreaga Uniune, respectivul raport se realizează în conformitate cu orientările comune care pot fi elaborate de Comisie, indicând parametrii tehnici, sociali și economici relevanți.

▼B

Raportul conține evaluarea anuală a capacității flotei naționale și a tuturor segmentelor de flotă ale fiecărui stat membru. Raportul urmărește să identifice o eventuală supracapacitate structurală pe segment și să estimeze rentabilitatea segmentului pe termen lung. Rapoartele respective se pun la dispoziția publicului.

(3) În ceea ce privește evaluarea menționată la alineatul (1a) al doilea paragraf, statele membre își bazează analiza pe echilibrul dintre capacitatea de pescuit a flotelor lor și posibilitățile lor de pescuit. Se întocmesc evaluări separate pentru flotele care operează în regiunile ultraperiferice și pentru nave care operează exclusiv în afara apelor Uniunii.

(4) În cazul în care evaluarea demonstrează cu claritate că nu există un echilibru eficace între capacitatea de pescuit și posibilitățile de pescuit, statul membru pregătește și include în raportul său un plan de acțiune pentru segmentele de flotă pentru care s-a identificat o supracapacitate structurală semnificativă. Planul de acțiune stabilește țintele de ajustare și instrumentele pentru realizarea echilibrului, precum și un calendar clar pentru punerea sa în aplicare.

Anual, Comisia pregătește un raport pentru Parlamentul European și Consiliu privind echilibrul dintre capacitatea de pescuit a flotelor statelor membre și posibilitățile de pescuit ale acestora, în conformitate cu orientările menționate la alineatul (1a) primul paragraf. Raportul include planurile de acțiune menționate în primul paragraf al acestui alineat. Primul raport se transmite până la 31 martie 2015.

Neîntocmirea raportului menționat la alineatul (2) și/sau lipsa punerii în aplicare a planului de acțiune menționat la primul paragraf al prezentului alineat pot conduce la o suspendare sau la o întrerupere proporțională a asistenței financiare relevante din partea Uniunii către statul membru respectiv pentru investițiile alocate flotei în ceea ce privește segmentul sau segmentele de flotă în cauză, în conformitate cu un act juridic al Uniunii care va fi adoptat în viitor și care va institui condițiile sprijinului financiar pentru politica în domeniul maritim și în domeniul pescuitului pentru perioada 2014 - 2020.

(5) Nu este permisă nicio ieșire din flotă cu ajutor public, cu excepția cazului în care această ieșire este precedată de retragerea licenței de pescuit și a autorizațiilor de pescuit.

(6) Capacitatea de pescuit care corespunde navelor de pescuit retrase cu ajutor public nu poate fi înlocuită.

(7) Statele membre se asigură că de la 1 ianuarie 2014 capacitatea de pescuit a flotelor lor nu depășește în niciun moment plafoanele pentru capacitatea de pescuit care figurează în anexa II.

Articolul 23

Programul de intrare/ieșire

(1) Statele membre își gestionează intrarea în flotele lor și ieșirea din flotele lor în așa fel încât intrarea unei noi capacități în flotă fără ajutor public să fie compensată prin retragerea anterioară, fără ajutor public, a unei capacități de volum cel puțin egal.

(2) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare de stabilire a dispozițiilor de aplicare a prezentului articol. Respectivele acte se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 47 alineatul (2).

▼B

(3) Cel târziu la 30 decembrie 2018, Comisia evaluează programul de intrare/ieşire în contextul evoluţiei relaţiei dintre capacitatea flotei şi posibilităţile de pescuit preconizate şi propune, după caz, o modificare a respectivului program.

▼M1

(4) Prin derogare de la alineatul (1), Franţa este autorizată, până la 31 decembrie 2025, să introducă în Mayotte ca regiune ultraperiferică în înţelesul articolului 349 din Tratatul privind funcţionarea Uniunii Europene (denumită în continuare „Mayotte”) noi capacităţi fără retragerea unei capacităţi echivalente pentru diferitele segmente menţionate în anexa II.

▼B

Articolul 24

Registrele flotelor de pescuit

(1) Statele membre înregistrează informaţiile privind proprietatea şi caracteristicile navei şi ale uneltelor şi privind activitatea navelor de pescuit ale Uniunii aflate sub pavilionul lor care sunt necesare pentru gestionarea măsurilor stabilite în temeiul prezentului regulament.

(2) Statele membre prezintă Comisiei informaţiile menţionate la alineatul (1).

(3) Comisia menţine un registru al flotei de pescuit a Uniunii care să conţină informaţiile pe care le primeşte în temeiul alineatului (2). Comisia pune la dispoziţia publicului registrul flotei de pescuit a Uniunii, asigurând totodată protecţia corespunzătoare a datelor cu caracter personal.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare, stabilind cerinţe operaţionale tehnice pentru înregistrarea, formatul şi modalităţile de transmitere a informaţiilor menţionate la alineatele (1), (2) şi (3). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menţionată la articolul 47 alineatul (2).

PARTEA V

BAZA ŞTIINŢIFICĂ PENTRU GESTIONAREA PESCUITULUI

Articolul 25

Cerinţe privind datele pentru gestionarea pescuitului

(1) Statele membre, în conformitate cu normele adoptate în materie de colectare a datelor, culeg datele biologice, de mediu, tehnice şi socioeconomice necesare pentru gestionarea pescuitului, le gestionează şi le pun la dispoziţia utilizatorilor finali, inclusiv a organismelor desemnate de Comisie. Achiziţia şi gestionarea unor astfel de date este eligibilă pentru finanţare prin intermediul Fondului european pentru pescuit şi afaceri maritime în conformitate cu un act juridic al Uniunii care va fi adoptat în viitor şi care va institui condiţiile sprijinului financiar pentru politica în domeniul maritim şi în domeniul pescuitului pentru perioada 2014 - 2020. Datele respective permit, în special, evaluarea:

▼B

(a) stării resurselor biologice marine exploatate;

(b) nivelului de pescuit și a impactului pe care îl au activitățile de pescuit asupra resurselor biologice marine și asupra ecosistemelor marine; și

(c) performanțelor socioeconomice ale sectoarelor pescuitului, acvaculturii și prelucrării, în apele Uniunii și în afara acestora.

(2) Colectarea, gestionarea și utilizarea datelor se bazează pe următoarele principii:

(a) corectitudine, fiabilitate și colectare în timp util;

(b) utilizarea unor mecanisme de coordonare pentru a evita dublarea colectării datelor pentru diferite scopuri;

(c) stocarea în siguranță și protecția datelor colectate în baze de date electronice și disponibilitatea lor publică, după caz, inclusiv la nivel agregat, pentru a asigura confidențialitatea;

(d) accesul Comisiei sau al organismelor desemnate de aceasta la bazele de date și sistemele naționale utilizate pentru prelucrarea datelor colectate, în scopul verificării existenței datelor și a calității acestora;

(e) disponibilitatea în timp util a datelor relevante și a metodologiilor corespunzătoare prin care acestea sunt obținute, pentru organismele care au un interes de cercetare sau de gestiune în analiza științifică a datelor din sectorul pescuitului și pentru orice alte părți interesate, cu excepția situațiilor în care sunt necesare protecția și confidențialitatea în conformitate cu legislația UE aplicabilă.

(3) Statele membre transmit anual Comisiei un raport privind executarea programelor lor naționale de colectare a datelor, pe care îl pun la dispoziția publicului.

Comisia evaluează raportul anual privind colectarea datelor după consultarea consiliului său consultativ științific și, după caz, a organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului (ORGP) la care Uniunea este parte contractantă sau observator, precum și a organismelor științifice internaționale relevante.

(4) Statele membre asigură coordonarea națională a colectării și gestionării datelor științifice pentru gestionarea pescuitului, inclusiv a datelor socioeconomice. În acest scop, statele membre desemnează un corespondent național și organizează anual o reuniune națională de coordonare. Comisia este informată cu privire la activitățile de coordonare naționale și este invitată la reuniunile de coordonare.

(5) Statele membre, în strânsă cooperare cu Comisia, își coordonează activitățile de colectare a datelor cu cele ale altor state membre din aceeași regiune și depun toate eforturile pentru a-și coordona acțiunile cu cele ale țărilor terțe care au suveranitate sau jurisdicție asupra apelor din aceeași regiune.

▼B

(6) Colectarea, gestionarea și utilizarea datelor se desfășoară într-o manieră rentabilă.

(7) Necolectarea și/sau nefurnizarea datelor în timp util utilizatorilor finali de către un stat membru poate avea ca rezultat suspendarea sau întreruperea proporțională a asistenței financiare relevante din partea Uniunii către respectivul stat membru, în conformitate cu un act juridic al Uniunii care va fi adoptat în viitor și care va institui condițiile sprijinului financiar pentru politica în domeniul maritim și în domeniul pescuitului pentru perioada 2014 - 2020.

Articolul 26

Consultarea organismelor științifice

Comisia consultă organismele științifice corespunzătoare. CSTEP este consultat, după caz, cu privire la chestiuni ce țin de conservarea și gestionarea resurselor marine vii, inclusiv cu privire la considerente de natură biologică, economică, ecologică, socială și tehnică. Consultările organismelor științifice țin cont de buna gestionare a fondurilor publice, în scopul de a evita dublarea activității respectivelor organisme.

Articolul 27

Cercetare și avize științifice

(1) Statele membre realizează programe de cercetare și inovare în domeniul pescuitului și al acvaculturii. Acestea își coordonează programele de cercetare, inovare și consiliere științifică în domeniul pescuitului cu alte state membre, în strânsă cooperare cu Comisia, în contextul cadrelor de cercetare și inovare ale Uniunii, implicând, după caz, consiliile consultative relevante. Respectivele activități sunt eligibile pentru finanțare din bugetul Uniunii în conformitate cu actele juridice relevante ale Uniunii.

(2) Statele membre asigură, cu implicarea părților interesate relevante, folosind, printre altele, resursele financiare disponibile ale Uniunii și prin intermediul coordonării între ele, disponibilitatea competențelor și a resurselor umane relevante necesare pentru a fi implicate în procesul de consultare științifică.

PARTEA VI

POLITICA EXTERNĂ

Articolul 28

Obiective

(1) Pentru a asigura exploatarea, gestionarea și conservarea durabile a resurselor biologice marine și a mediului marin, Uniunea își dezvoltă relațiile externe în domeniul pescuitului în conformitate cu obligațiile sale internaționale și cu obiectivele sale generale, precum și cu obiectivele și principiile prevăzute la articolele 2 și 3.

(2) În special, Uniunea:

(a) sprijină și contribuie în mod activ la dezvoltarea cunoștințelor științifice și a elaborării de avize științifice;

▼B

(b) îmbunătățește coerența inițiativelor Uniunii în materie de politici, cu o atenție deosebită acordată activităților de mediu, comerciale și de dezvoltare, și întărește coerența acțiunilor întreprinse în contextul cooperării pentru dezvoltare sau al cooperării științifice, tehnice și economice;

(c) contribuie la activitățile de pescuit sustenabile care sunt viabile din punct de vedere economic și care promovează ocuparea forței de muncă în Uniune;

(d) se asigură că activitățile de pescuit ale Uniunii desfășurate în afara apelor Uniunii se bazează pe aceleași principii și standarde ca și cele din legislația Uniunii aplicabilă în sfera PCP, promovând în același timp condiții de concurență echitabile pentru operatorii din Uniune în raport cu operatorii din țări terțe;

(e) promovează și sprijină, în toate mediile internaționale, măsurile necesare pentru eradicarea pescuitului INN;

(f) promovează instituirea și consolidarea unor comisii de conformitate ale ORGP, evaluări independente periodice ale performanței și măsuri de remediere adecvate, inclusiv sancțiuni eficace și cu efect de descurajare, care trebuie aplicate într-un mod transparent și nediscriminatoriu.

(3) Dispozițiile prezentei părți nu aduc atingere dispozițiilor specifice adoptate în conformitate cu articolul 218 din tratat.

TITLUL I

Organizații de pescuit internaționale

Articolul 29

Activitățile Uniunii în cadrul organizațiilor de pescuit internaționale

(1) Uniunea sprijină și contribuie în mod activ la activitățile organizațiilor internaționale care se ocupă de pescuit, inclusiv ale ORGP.

(2) Pozițiile Uniunii în cadrul organizațiilor internaționale care se ocupă de pescuit și al ORGP se bazează pe cele mai bune avize științifice disponibile, pentru a asigura gestionarea resurselor piscicole în conformitate cu obiectivele prevăzute la articolul 2 și în special la alineatele (4) și (5) litera (c) ale acestuia. Uniunea depune eforturi pentru a conduce procesul de consolidare a randamentului ORGP, pentru a permite o mai bună conservare și gestionare a resurselor marine vii care intră în domeniul de competență al acestora.

(3) Uniunea sprijină în mod activ dezvoltarea unor mecanisme corespunzătoare și transparente de alocare a posibilităților de pescuit.

(4) Uniunea stimulează cooperarea în rândul ORGP, consecvența între cadrele de reglementare corespunzătoare ale acestora și sprijină dezvoltarea cunoștințelor științifice și a elaborării de avize științifice, pentru a se asigura că recomandările lor se bazează pe respectivele avize științifice.

▼B

Articolul 30

Respectarea dispozițiilor internaționale

Uniunea cooperează, inclusiv prin intermediul Agenției Europene pentru Controlul Pescuitului („agenția”), cu țările terțe și cu organizațiile internaționale din domeniul pescuitului, inclusiv cu ORGP, pentru a consolida respectarea măsurilor, în special a celor de combatere a pescuitului INN, pentru a asigura respectarea strictă a măsurilor adoptate de aceste organizații internaționale.

TITLUL II

Acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil

Articolul 31

Principiile și obiectivele acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil

(1) Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil cu țările terțe creează un cadru de guvernanță juridică, de mediu, economică și socială pentru activitățile de pescuit efectuate de navele de pescuit ale Uniunii în apele țărilor terțe.

Astfel de cadre pot include:

(a) crearea și sprijinirea instituțiilor științifice și de cercetare necesare;

(b) capacități de monitorizare, control și supraveghere;

(c) alte elemente de consolidare a capacităților aferente elaborării unei politici sustenabile în domeniul pescuitului în țările terțe.

(2) În scopul asigurării exploatării durabile a excedentului de resurse biologice marine, Uniunea depune eforturi pentru ca acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil cu țări terțe să prezinte avantaje reciproce, atât pentru Uniune, cât și pentru țara terță vizată, inclusiv pentru populația locală și pentru sectorul pescuitului din țara respectivă, și să contribuie la continuarea activității flotelor Uniunii, precum și să urmărească obținerea unei părți corespunzătoare din excedentul disponibil, proporționale cu interesul flotelor Uniunii.

(3) În scopul de a se asigura că navele Uniunii care pescuiesc în temeiul acordurilor de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil operează, după caz, în conformitate cu standarde similare aplicabile navelor de pescuit ale Uniunii care pescuiesc în apele Uniunii, Uniunea face eforturi de a include dispoziții corespunzătoare privind obligațiile de debarcare și a produsele pescărești în acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil.

▼B

(4) Navele de pescuit ale Uniunii pot captura numai excedentul de captură admisibilă în conformitate cu articolul 62 alineatele (2) și (3) din UNCLOS și identificat, în mod clar și transparent, pe baza celor mai bune avize științifice disponibile și a informațiilor relevante schimbate între Uniune și țara terță în cauză cu privire la efortul de pescuit total exercitat de către toate flotele asupra stocurilor afectate. În ceea ce privește stocurile de pești anadromi sau stocurile de pești mari migratori, stabilirea resurselor disponibile care pot fi accesibile ar trebui să țină seama în mod corespunzător de avizele științifice realizate la nivel regional, precum și de măsurile de conservare și gestionare adoptate de ORGP relevante.

(5) Navele de pescuit ale Uniunii nu pot desfășura activități în apele unei țări terțe cu care există un acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil în vigoare, în afară de cazul în care acestea dețin o autorizație de pescuit care a fost emisă în conformitate cu acordul respectiv;

(6) Uniunea se asigură că acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil conțin o clauză referitoare la respectarea principiilor democratice și a drepturilor omului care constituie un element esențial al acelor acorduri.

În măsura posibilului, respectivele acorduri includ, de asemenea:

(a) o clauză care interzice acordarea unor condiții mai favorabile altor flote care pescuiesc în apele respective decât cele acordate operatorilor economici din Uniune, inclusiv condiții privind conservarea, dezvoltarea și gestionarea resurselor, acordurile financiare și tarifele și drepturile asociate emiterii autorizațiilor de pescuit;

(b) o clauză de exclusivitate asociată normei prevăzute la alineatul (5).

(7) La nivelul Uniunii se depun eforturi pentru monitorizarea activităților navelor de pescuit ale Uniunii care operează în apele din afara Uniunii dar nu în cadrul oferit de acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil.

(8) Statele membre se asigură că navele de pescuit ale Uniunii care le arborează pavilionul și care își desfășoară activitatea în afara apelor Uniunii sunt în măsură să pună la dispoziție documentația detaliată și corectă privind toate activitățile de pescuit și de prelucrare.

(9) O autorizație de pescuit, astfel cum este menționată la alineatul (5), nu se acordă unei nave care s-a retras din registrul flotei de pescuit a Uniunii și care a revenit în perioada de 24 de luni ulterioară, în afara cazului în care armatorul respectivei nave a furnizat autorităților competente din statul membru de pavilion toate datele necesare pentru a constata că, în cursul respectivei perioade, nava și-a desfășurat activitatea în deplină conformitate cu standardele aplicabile unei nave care poartă pavilionul Uniunii.

În cazul în care statul care acordă pavilionul pe perioada în care nava este retrasă din registrul flotei de pescuit a Uniunii este recunoscut, în conformitate cu dreptul Uniunii, drept stat necooperant în ceea ce privește combaterea, descurajarea și eliminarea pescuitului INN sau drept stat care permite exploatarea nesustenabilă a resurselor marine vii, autorizația de pescuit respectivă se acordă numai dacă se constată că operațiunile de pescuit ale navei au încetat și că armatorul a luat măsuri imediate de scoatere a navei din registrul respectivului stat.

▼B

(10) Comisia face demersurile necesare în vederea efectuării de evaluări *ex-ante* și *ex-post* independente ale fiecărui protocol la un acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil și le pune la dispoziția Parlamentului European și a Consiliului în timp util înainte de a prezenta Consiliului o recomandare de autorizare a deschiderii negocierilor în vederea unui protocol succesor. Rezumatul respectivelor evaluări se pune la dispoziția publicului.

Articolul 32

Asistență financiară

(1) Prin intermediul unor acorduri de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil, Uniunea oferă asistență financiară țărilor terțe pentru:

(a) a suporta o parte din costul accesului la resursele piscicole din apele țărilor terțe; partea din costul accesului la resursele piscicole care urmează să fie suportată de armatorii de nave din Uniune trebuie să fie evaluată în cazul fiecărui acord de parteneriat în domeniul pescuitului sau al unui protocol la acesta și trebuie să fie echitabilă, nediscriminatorie și proporțională cu beneficiile obținute pe baza condițiilor de acces;

(b) a crea cadrul de guvernanță, inclusiv înființarea și menținerea instituțiilor științifice și de cercetare necesare, a promova procesele de consultare cu grupurile de interese și capacitatea de monitorizare, control și supraveghere, precum și alte elemente de consolidare a capacității pentru dezvoltarea unei politici de pescuit sustenabil în țara terță. Această asistență financiară este condiționată de obținerea unor rezultate specifice și este complementară și coerentă cu proiectele și programele de dezvoltare puse în aplicare în țara terță în cauză.

(2) În temeiul fiecărui acord de parteneriat în domeniul pescuitului sustenabil, asistența financiară pentru sprijinul sectorial se decuplează de plățile aferente accesului la resursele piscicole. Uniunea condiționează plățile efectuate în cadrul asistenței financiare de obținerea unor rezultate specifice și monitorizează îndeaproape evoluția în acest sens.

TITLUL III

Gestionarea stocurilor de interes comun

Articolul 33

Principii și obiective ale gestionării stocurilor de interes comun pentru Uniune și țările terțe și acorduri privind schimbul și gestiunea în comun

(1) În cazul în care stocurile de interes comun sunt exploatate și de țări terțe, Uniunea intră în dialog cu țările terțe în cauză pentru a se asigura că respectivele stocuri sunt gestionate într-un mod durabil în concordanță cu prezentul regulament și în special cu obiectivul prevăzut la articolul 2 alineatul (2). În cazul în care nu se obține un acord oficial, Uniunea depune toate eforturile pentru a ajunge la un regim comun pentru pescuitul acestor stocuri, pentru a face posibilă gestionarea durabilă, mai ales în ceea ce privește obiectivul de la articolul 2 alineatul (2), promovând astfel condiții de concurență echitabilă pentru operatorii din Uniune.

▼B

(2) Pentru a asigura o exploatare durabilă a stocurilor partajate cu țările terțe și a garanta stabilitatea operațiunilor de pescuit ale flotelor sale, Uniunea, în conformitate cu UNCLOS, face eforturi de a stabili acorduri bilaterale sau multilaterale cu țări terțe pentru gestionarea în comun a stocurilor, inclusiv stabilirea, după caz, a accesului la ape și la resurse, precum și a condițiilor referitoare la respectivul acces, armonizarea măsurilor de conservare și schimbul de posibilități de pescuit.

PARTEA VII

ACVACULTURA

Articolul 34

Promovarea acvaculturii sustenabile

(1) Comisia elaborează orientări strategice ale Uniunii fără caracter obligatoriu privind prioritățile și țintele comune pentru dezvoltarea activităților sustenabile de acvacultură, cu scopul de a promova sustenabilitatea și de a contribui la siguranța alimentară și aprovizionarea cu alimente, la creșterea economică și la ocuparea forței de muncă. Aceste orientări strategice țin cont de pozițiile de plecare relative și de condițiile diferite din Uniune, constituie baza pentru planurile strategice naționale multianuale și vizează:

(a) îmbunătățirea competitivității sectorului acvaculturii și promovarea dezvoltării și inovării acestuia;

(b) reducerea sarcinii administrative și eficientizarea punerii în aplicare a legislației Uniunii, astfel încât să răspundă mai bine la nevoile părților interesate;

(c) încurajarea activității economice;

(d) diversificarea și îmbunătățirea calității vieții în zonele costiere și interioare;

(e) integrarea activităților de acvacultură în amenajarea spațiului maritim, de coastă și interior.

(2) Statele membre elaborează un plan strategic național multianual pentru dezvoltarea activităților de acvacultură pe teritoriul lor până la 30 iunie 2014.

(3) Planul strategic național multianual include obiectivele statului membru și măsurile și calendarele necesare în vederea îndeplinirii acestora.

(4) Planurile strategice naționale multianuale urmăresc în special următoarele:

(a) simplificarea administrativă, în special privind evaluările și studiile de impact și licențele;

(b) securitate rezonabilă pentru operatorii din sectorul acvaculturii în ceea ce privește accesul la ape și spațiu;

(c) stabilirea unor indicatori de sustenabilitate ecologică, economică și socială;

▼B

(d) evaluarea altor efecte transfrontaliere posibile, în special asupra resurselor biologice marine și a ecosistemelor marine ale statelor membre învecinate;

(e) crearea de sinergii între programele naționale de cercetare și colaborarea dintre industrie și comunitatea științifică;

(f) promovarea avantajului competitiv al alimentelor sustenabile, de înaltă calitate;

(g) promovarea practicilor și cercetărilor în domeniul acvaculturii în vederea sporirii efectelor pozitive asupra mediului și asupra resurselor piscicole și în vederea reducerii impacturilor negative, inclusiv reducerea presiunii asupra stocurilor de pește utilizate pentru producția de hrană pentru animale, precum și în vederea creșterii eficienței resurselor.

(5) Statele membre fac schimb de informații și de bune practici prin intermediul unei metode deschise de coordonare a măsurilor naționale prevăzute în planurile strategice naționale multianuale.

(6) Comisia încurajează schimbul de informații și de cele mai bune practici în rândul statelor membre și facilitează coordonarea măsurilor naționale prevăzute în planul strategic național multianual.

PARTEA VIII

ORGANIZAREA COMUNĂ A PIEȚELOR

Articolul 35

Obiective

(1) Se instituie o organizare comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură, pentru:

(a) a contribui la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 2, în special la exploatarea durabilă a resurselor biologice marine vii;

(b) a permite sectorului pescuitului și acvaculturii să aplice PCP la nivelul corespunzător;

(c) a consolida competitivitatea sectorului pescuitului și acvaculturii din Uniune, în special competitivitatea producătorilor;

(d) a îmbunătăți transparența și stabilitatea piețelor, în special în ceea ce privește cunoștințele economice și înțelegerea piețelor Uniunii pentru produsele pescărești și de acvacultură pe tot parcursul lanțului de aprovizionare, a asigura că distribuția valorii adăugate de-a lungul lanțului de aprovizionare a sectorului este mai echilibrată, a îmbunătăți informarea și sensibilizarea consumatorilor prin notificări și etichetări care să asigure furnizarea de informații ușor de înțeles;

(e) a contribui la asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru toate produsele comercializate în Uniune, prin promovarea exploatării durabile a resurselor piscicole;

▼B

(f) a contribui la asigurarea unei oferte variate de produse pescărești și de acvacultură pentru consumatori;

(g) a furniza consumatorilor informații verificabile și corecte privind originea produsului și modul de fabricare a acestuia, în special prin intermediul marcajului și al etichetării.

(2) Organizarea comună a piețelor se aplică produselor pescărești și de acvacultură comercializate în Uniune și enumerate în anexa I la Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([1]).

(3) Organizarea comună a piețelor cuprinde în special:

(a) organizarea sectorului, inclusiv măsuri de stabilizare a pieței;

(b) planurile de producție și de comercializare ale organizațiilor producătorilor din sectorul pescuitului și al acvaculturii;

(c) standarde de comercializare comune;

(d) informarea consumatorilor.

PARTEA IX

CONTROL ȘI ASIGURAREA RESPECTĂRII NORMELOR

Articolul 36

Obiective

(1) Respectarea normelor PCP se asigură printr-un sistem eficace al Uniunii pentru controlul pescuitului, inclusiv prin combaterea pescuitului INN.

(2) Controlul și asigurarea respectării PCP include următoarele aspecte, pe care se bazează în mod special:

(a) o abordare globală, integrată și comună;

(b) cooperarea și coordonarea dintre statele membre, Comisie și agenția;

(c) rentabilitate și proporționalitate;

(d) utilizarea unor tehnologii de control eficiente pentru disponibilitatea și calitatea datelor privind pescuitul;

(e) un cadru al Uniunii de control, inspecție și asigurarea respectării normelor;

(f) o strategie bazată pe riscuri, axată pe verificări încrucișate sistematice și automate ale tuturor datelor relevante disponibile;

(g) dezvoltarea unei culturi de respectare a legii și de cooperare în rândul tuturor operatorilor și pescarilor.

Uniunea adoptă măsuri corespunzătoare în ceea ce privește țările terțe care permit pescuitul nesustenabil.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1379/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor pescărești și de acvacultură (A se vedea pagina 1 din prezentul Jurnal Oficial).

▼B

(3) Statele membre adoptă măsuri corespunzătoare pentru asigurarea controlului, inspecției și asigurarea respectării normelor în ceea ce privește activitățile desfășurate în sfera PCP, inclusiv stabilirea de sancțiuni eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

▼M1

(5) Prin derogare de la alineatul (1), Franța este scutită până la 31 decembrie 2021 de obligația de a include în registrul său de nave de pescuit ale Uniunii navele care au mai puțin de 10 metri lungime totală și care își desfășoară activitatea în Mayotte.

(6) Până la 31 decembrie 2021, Franța ține un registru provizoriu al navelor de pescuit care au mai puțin de 10 metri lungime totală și își desfășoară activitatea în Mayotte. Registrul conține cel puțin denumirea, lungimea totală și un cod de identificare pentru fiecare navă. Navele înregistrate în registrul provizoriu se consideră drept nave înregistrate în Mayotte.

▼B

Articolul 37

Grupul de experți privind conformitatea

(1) Comisia înființează un grup de experți privind conformitatea pentru a evalua, facilita și consolida punerea în aplicarea a obligațiilor asumate în temeiul sistemului Uniunii de control al pescuitului, precum și conformitatea cu acesta.

(2) Grupul de experți privind conformitatea este format din reprezentanți ai Comisiei și ai statelor membre. La cererea Parlamentului European, Comisia poate invita Parlamentul European să trimită experți care să participe la reuniunile grupului de experți. Agenția poate participa la reuniunile Grupului de experți privind conformitatea în calitate de observator.

(3) În special, grupul de experți:

(a) controlează periodic aspectele privind conformitatea și punerea în aplicare în temeiul sistemului Uniunii de control al pescuitului și identifică eventualele dificultăți de interes comun în punerea în aplicare a normelor din cadrul PCP;

(b) consiliază în legătură cu punerea în aplicare a normelor din cadrul PCP, inclusiv considerarea asistenței financiare din partea Uniunii ca aspect prioritar; și

(c) face schimb de informații în ceea ce privește activitățile de control și inspecție, inclusiv combaterea pescuitului INN.

(4) Grupul de experți privind conformitatea furnizează periodic Parlamentului European și Consiliului informații complete cu privire la activitățile în materie de conformitate menționate la alineatul (3).

Articolul 38

Proiecte-pilot privind noile tehnologii de control și sisteme de gestionare a datelor

Comisia și statele membre pot desfășura proiecte-pilot privind noile tehnologii de control și sisteme pentru gestionarea datelor.

▼B

Articolul 39

Contribuția la costurile generate de control, inspecții, asigurarea respectării normelor și colectarea datelor

Statele membre pot solicita operatorilor lor să contribuie în mod proporțional la costurile operaționale legate de punerea în aplicare a sistemului Uniunii de control al pescuitului și de colectarea datelor.

PARTEA X

INSTRUMENTE FINANCIARE

Articolul 40

Obiective

Poate fi acordată asistență financiară din partea Uniunii pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 2.

Articolul 41

Condiții de acordare a asistenței financiare pentru statele membre

(1) Sub rezerva condițiilor care urmează să fie specificate în actele juridice aplicabile ale Uniunii, asistența financiară din partea Uniunii pentru statele membre este condiționată de respectarea de către acestea a normelor PCP.

(2) Nerespectarea de către statele membre a normelor PCP poate duce la întreruperea sau suspendarea plăților sau la aplicarea unei corecții financiare a asistenței financiare acordate de Uniune în cadrul PCP. Aceste măsuri sunt proporționale cu natura, gravitatea, durata și repetarea nerespectării.

Articolul 42

Condiții de acordare a asistenței financiare pentru operatori

(1) Sub rezerva condițiilor care urmează să fie specificate în actele juridice aplicabile ale Uniunii, asistența financiară din partea Uniunii pentru operatori este condiționată de respectarea de către aceștia a normelor PCP.

(2) Sub rezerva normelor specifice care urmează a fi adoptate, încălcările grave de către operatori ale normelor PCP duc la interzicerea temporară sau permanentă a accesului la asistența financiară a Uniunii și/sau la aplicarea unor reduceri financiare. Aceste măsuri, luate de statul membru, sunt cu efect de descurajare, eficace și proporționale cu natura, gravitatea, durata și repetarea încălcărilor grave.

(3) Statele membre trebuie să se asigure că asistența financiară din partea Uniunii se acordă numai în cazul în care operatorului în cauză nu i-au fost impuse sancțiuni pentru încălcări grave într-o perioadă de un an înainte de data cererii de asistență financiară din partea Uniunii.

▼B

PARTEA XI

CONSILIILE CONSULTATIVE

Articolul 43

Instituirea consiliilor consultative

(1) Se instituie consilii consultative pentru fiecare dintre zonele geografice sau sferele de competență prevăzute în anexa III, pentru a promova o reprezentare echilibrată a tuturor părților interesate, în conformitate cu articolul 45 alineatul (1), și pentru a contribui la îndeplinirea obiectivelor prevăzute la articolul 2.

(2) În special, se instituie, în conformitate cu anexa III, următoarele noi consilii consultative:

(a) un consiliu consultativ pentru regiunile ultraperiferice, împărțit în trei secțiuni, pentru fiecare dintre următoarele bazine maritime: Atlanticul de Vest, Atlanticul de Est și Oceanul Indian;

(b) un consiliu consultativ pentru acvacultură;

(c) un consiliu consultativ pentru piețe;

(d) un consiliu consultativ pentru Marea Neagră.

(3) Fiecare consiliu consultativ își stabilește propriul regulament de procedură.

Articolul 44

Sarcinile consiliilor consultative

(1) Atunci când aplică prezentul regulament, Comisia consultă, după caz, consiliile consultative.

(2) Consiliile consultative pot:

(a) prezenta Comisiei și statului membru în cauză recomandări și sugestii referitoare la gestionarea pescuitului și la aspectele socioeconomice și de conservare ale pescuitului și acvaculturii și în special recomandări privind modalități de simplificare a normelor privind gestionarea pescuitului;

(b) informa Comisia și statele membre cu privire la problemele referitoare la gestionarea pescuitului și la aspectele socioeconomice și de conservare ale pescuitului și, după caz, ale acvaculturii în zona lor geografică sau sfera lor de competență și propune soluții de depășire a acestor probleme;

(c) contribui, în strânsă cooperare cu oamenii de știință, la colectarea, furnizarea și analizarea datelor necesare pentru elaborarea măsurilor de conservare.

În cazul în care o chestiune este de interes comun pentru două sau mai multe consilii consultative, acestea își coordonează pozițiile în vederea adoptării unor recomandări comune cu privire la chestiunea respectivă.

▼B

(3) Consiliile consultative sunt consultate cu privire la recomandările comune în temeiul articolului 18. Acestea pot fi de asemenea consultate de Comisie şi de statele membre cu privire la alte măsuri. Avizele acestora sunt luate în considerare. Consultările respective nu aduc atingere consultării CSTEP sau a altor organisme ştiinţifice. Avizele consiliilor consultative pot fi transmise tuturor statelor membre vizate şi Comisiei.

(4) Comisia şi, dacă este cazul, statul membru în cauză răspund în termen de două luni la orice recomandare, sugestie sau informaţie primită în temeiul alineatului (1). În cazul în care măsurile finale adoptate se abat de la avizele, recomandările şi sugestiile consiliilor consultative primite în temeiul alineatului (1), Comisia sau statul membru în cauză oferă explicaţii detaliate cu privire la motivele pentru care se abat.

Articolul 45

Compunerea, modul de funcţionare şi finanţarea consiliilor consultative

(1) Consiliile consultative sunt compuse din:

(a) organizaţii care reprezintă operatorii din domeniul pescuitului şi, după caz, din domeniul acvaculturii şi reprezentanţii sectoarelor de prelucrare şi de comercializare;

(b) alte grupuri de interese afectate de PCP (de exemplu organizaţii pentru protecţia mediului şi grupuri de consumatori).

(2) Fiecare consiliu consultativ este format dintr-o adunare generală şi un comitet executiv, inclusiv, după caz, un secretariat şi grupuri de lucru menite să abordeze aspecte ale cooperării regionale în temeiul articolului 18, şi adoptă măsurile necesare pentru funcţionarea sa.

(3) Consiliile consultative funcţionează şi primesc finanţare astfel cum se prevede în anexa III.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 46 pentru stabilirea normelor detaliate de funcţionare a consiliilor consultative.

PARTEA XII

DISPOZIŢII PROCEDURALE

Articolul 46

Exercitarea delegării

(1) Competenţa de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condiţiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competenţa de a adopta acte delegate menţionată la articolul 11 alineatul (2), articolul 15 alineatele (2), (3), (6) şi (7) şi articolul 45 alineatul (4) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani începând cu 29 decembrie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competenţe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competenţe se prelungeşte tacit cu perioade de timp identice, cu excepţia cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

▼B

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 11 alineatul (2), articolul 15 alineatele (2), (3), (6) și (7) și articolul 45 alineatul (4) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 11 alineatul (2), al articolului 15 alineatele (2), (3), (6) și (7) și al articolul 45 alineatul (4) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 47

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un Comitet pentru pescuit și acvacultură. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz cu privire la un proiect de act de punere în aplicare care urmează să fie adoptat în temeiul articolului 23, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, coroborat cu articolul 5 din respectivul regulament.

PARTEA XIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 48

Abrogări și modificări

(1) Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

(2) Decizia 2004/585/CE se abrogă cu efect de la data intrării în vigoare a normelor adoptate în temeiul articolului 45 alineatul (4) din prezentul regulament.

(3) Articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1954/2003 al Consiliului ([1]) se elimină.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 1954/2003 al Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind gestionarea efortului de pescuit referitor la anumite zone și resurse de pescuit comunitare, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2847/93 și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 685/95 și (CE) nr. 2027/95 (JO L 289, 7.11.2003, p. 1).

▼B

(4) Regulamentul (CE) nr. 639/2004 al Consiliului ([1]) se abrogă.

(5) La articolul 105 din Regulamentul (CE) nr. 1224/2009 se introduce următorul alineat:

„(3a) Prin derogare de la alineatele (2) și (3), nu se aplică niciun factor multiplicator capturilor care fac obiectul unei obligații de debarcare a capturilor în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), cu condiția ca gradul de depășire în raport cu debarcările permise să nu fie mai mare de 10 %.

(*) Regulamentul (UE) nr. 1380/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 privind politica comună în domeniul pescuitului, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1954/2003 și (CE) nr. 1224/2009 ale Consiliului și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2371/2002 și (CE) nr. 639/2004 ale Consiliului și a Deciziei 2004/585/CE a Consiliului (JO L 354, 28.12.2013, p. 23)”.

Articolul 49

Revizuire

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la funcționarea PCP nu mai târziu de 31 decembrie 2022.

Articolul 50

Raportul anual

Comisia raportează anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la progresele înregistrate în realizarea producției maxime sustenabile și cu privire la situația stocurilor de pește, cât mai curând posibil după adoptarea regulamentului anual al Consiliului de stabilire a posibilităților de pescuit disponibile în apele Uniunii și în anumite ape din afara Uniunii, pentru navele din Uniune.

Articolul 51

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

([1]) Regulamentul (CE) nr. 639/2004 al Consiliului din 30 martie 2004 privind gestionarea flotelor de pescuit înregistrate în regiunile ultraperiferice ale Comunității (JO L 102, 7.4.2004, p. 9).

▼B

ANEXA I

ACCESUL LA APELE COSTIERE ÎN SENSUL ARTICOLULUI 5 ALINEATUL (2)

1. **Apele costiere ale regatului unit**

A. ACCESUL PENTRU FRANȚA

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta Regatului Unit (6 – 12 mile marine)		
1. Berwick-upon-Tweed est Coquet Island est	hering	nelimitat
2. Flamborough Head est Spurn Head est	hering	nelimitat
3. Lowestoft est Lyme Regis sud	toate speciile	nelimitat
4. Lyme Regis sud Eddystone sud	demersale	nelimitat
5. Eddystone sud Longships sud-vest	demersale	nelimitat
	specii de scoici comestibile	nelimitat
	homar	nelimitat
	langustă	nelimitat
6. Longships sud-vest Hartland Point nord-vest	demersale	nelimitat
	langustă	nelimitat
	homar	nelimitat
7. De la Hartland Point până la o linie trasată de la nordul Insulei Lundy	demersale	nelimitat
8. De la o linie către vest de Insula Lundy până la Cardigan Harbour	toate speciile	nelimitat
9. Point Lynas nord Morecambe Light Vessel est	toate speciile	nelimitat
10. County Down	demersale	nelimitat
11. New Island nord-est Sanda Island sud-vest	toate speciile	nelimitat
12. Port Stewart nord Barra Head vest	toate speciile	nelimitat
13. Latitudine 57°40'N Butt of Lewis vest	toate speciile, cu excepția crustaceelor	nelimitat
14. St. Kilda, Flannan Islands	toate speciile	nelimitat
15. La vest de linia ce unește farul de pe Butt of Lewis de punctul 59°30′ N-5°45′ V	toate speciile	nelimitat

▼B

B. ACCESUL PENTRU IRLANDA

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta Regatului Unit (6–12 mile marine)		
1. Point Lynas nord Mull of Galloway sud	demersale	nelimitat
	langustină	nelimitat
2. Mull of Oa vest Barra Head vest	demersale	nelimitat
	langustină	nelimitat

C. ACCESUL PENTRU GERMANIA

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristici specifice
Coasta Regatului Unit (6–12 mile marine)		
1. La est de Shetlands și Fair Isle, între liniile trasate spre sud-est de la farul Sumbrugh Head, către nord-est de la farul Skroo și spre sud-vest de la farul Skadan	hering	nelimitat
2. Berwick-upon-Tweed est, farul de pe Whitby High est	hering	nelimitat
3. Farul de pe North Foreland est, farul nou de pe Dungeness sud	hering	nelimitat
4. Zona din jurul St. Kilda	hering	nelimitat
	macrou	nelimitat
5. La vest de farul de pe Butt of Lewis, până la linia ce unește farul de pe Butt of Lewis și punctul 59°30' N-5°45' V	hering	nelimitat
6. Zona din jurul North Rona și Sulisker (Sulasgeir)	hering	nelimitat

D. ACCESUL PENTRU ȚĂRILE DE JOS

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta Regatului Unit (6–12 mile marine)		
1. La est de Shetlands și Fair Isle, între liniile spre sud-est de farul Sumburgh Head, către nord-est de farul Skroo și spre sud-vest de farul Skadan	Heringi	nelimitat

▼B

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
2. Berwick-upon-Tweed est, Flamborough Head est	Heringi	nelimitat
3. North Foreland est, noul far de pe Dungeness sud	Heringi	nelimitat

E. ACCESUL PENTRU BELGIA

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta Regatului Unit (6–12 mile marine)		
1. Berwick-upon-Tweed est Coquet Island est	Heringi	nelimitat
2. Cromer nord North Foreland est	demersale	nelimitat
3. North Foreland est Noul far de pe Dungeness sud	demersale	nelimitat
	hering	nelimitat
4. Noul far de pe Dungeness sud, Selsey Bill sud	demersale	nelimitat
5. Straight Point sud-est, South Bishop nord-vest	demersale	nelimitat

2. **Apele costiere ale irlandei**

A. ACCESUL PENTRU FRANȚA

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta irlandeză (6–12 mile marine)		
1. Erris Head nord-vest Sybil Point vest	demersale	nelimitat
	langustină	nelimitat
2. Mizen Head sud Stags sud	demersale	nelimitat
	langustină	nelimitat
	macrou	nelimitat
3. Stags sud Cork sud	demersale	nelimitat
	langustină	nelimitat
	macrou	nelimitat
	hering	nelimitat
4. Cork sud, Carnsore Point sud	toate speciile	nelimitat
5. Carnsore Point sud, Haulbowline sud-est	toate speciile, cu excepția crustaceelor	nelimitat

▼B

B. ACCESUL PENTRU REGATUL UNIT

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta irlandeză (6–12 mile marine)		
1. Mine Head sud Hook Point	demersale	nelimitat
	hering	nelimitat
	macrou	nelimitat
2. Hook Point Carlingford Lough	demersale	nelimitat
	hering	nelimitat
	macrou	nelimitat
	langustină	nelimitat
	specii de scoici comestibile	nelimitat

C. ACCESUL PENTRU ȚĂRILE DE JOS

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta irlandeză (6–12 mile marine)		
1. Stags sud Carnsore Point sud	Heringi	nelimitat
	macrou	nelimitat

D. ACCESUL PENTRU GERMANIA

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta irlandeză (6–12 mile marine)		
1. Old Head of Kinsale sud Carnsore Point sud	hering	nelimitat
2. Cork sud Carnsore Point sud	macrou	nelimitat

E. ACCESUL PENTRU BELGIA

Aria geografică	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta irlandeză (6–12 mile marine)		
1. Cork sud Carnsore Point sud	demersale	nelimitat
2. Wicklow Head sud Carlingford Lough sud-est	demersale	nelimitat

▼B

3. **Apele costiere ale belgiei**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
3–12 mile marine	Țările de Jos	toate speciile	nelimitat
	Franța	hering	nelimitat

4. **Apele costiere ale danemarcei**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta Mării Nordului (frontiera Danemarca/Germania până la Hanstholm) (6-12 mile marine)			
Frontiera Danemarca/Germania până la Blåvands Huk	Germania	pești plați	nelimitat
		creveți	nelimitat
	Țările de Jos	pești plați	nelimitat
		pești rotunzi	nelimitat
Blåvands Huk până la Bovbjerg	Belgia	cod	nelimitat doar de la 1 iunie la 31 iulie
		eglefin	nelimitat doar de la 1 iunie la 31 iulie
	Germania	pești plați	nelimitat
	Țările de Jos	cambulă de Baltica	nelimitat
		limbă-de-mare	nelimitat
Thyborøn până la Hanstholm	Belgia	merlan	nelimitat doar de la 1 iunie la 31 iulie
		cambulă de Baltica	Nelimitat, doar de la 1 iunie la 31 iulie
	Germania	pești plați	nelimitat
		șprot	nelimitat
		cod	nelimitat
		cod saithe	nelimitat
		eglefin	nelimitat

▼B

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
		macrou	nelimitat
		hering	nelimitat
		merlan	nelimitat
	Țările de Jos	cod	nelimitat
		cambulă de Baltica	nelimitat
		limbă-de-mare	nelimitat
Skagerrak (de la Hanstholm până la Skagen) (4-12 mile nautice)	Belgia	cambulă de Baltica	nelimitat doar de la 1 iunie la 31 iulie
	Germania	pești plați	nelimitat
		șprot	nelimitat
		cod	nelimitat
		cod saithe	nelimitat
		eglefin	nelimitat
		macrou	nelimitat
		hering	nelimitat
		merlan	nelimitat
	Țările de Jos	cod	nelimitat
		cambulă de Baltica	nelimitat
		limbă-de-mare	nelimitat
Kattegat (3-12 mile marine)	Germania	cod	nelimitat
		pești plați	nelimitat
		langustină	nelimitat
		hering	nelimitat
La nord de Zeeland până la paralela latitudinii ce traversează farul Forsnæs	Germania	șprot	nelimitat

▼B

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Marea Baltică (inclusiv Belts, Sound, Bornholm) (3-12 mile marine)	Germania	pești plați	nelimitat
		cod	nelimitat
		hering	nelimitat
		șprot	nelimitat
		anghilă	nelimitat
		somon	nelimitat
		merlan	nelimitat
		macrou	nelimitat
Skagerrak (4-12 mile marine)	Suedia	toate speciile	nelimitat
Kattegat (3 - 12 mile marine ([1]))	Suedia	toate speciile	nelimitat
Marea Baltică (3 - 12 mile marine)	Suedia	toate speciile	nelimitat

([1]) Măsurate de la linia țărmului.

5. **Apele costiere ale germaniei**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta Mării Nordului (3–12 mile marine) toate coastele	Danemarca	demersale	nelimitat
		șprot	nelimitat
		specii de anghilă	nelimitat
	Țările de Jos	demersale	nelimitat
		creveți	nelimitat
Frontiera Danemarca/Germania până la vârful de nord al Amrum la 54°43′N	Danemarca	creveți	nelimitat
Zona din jurul Helgoland	Regatul Unit	cod	nelimitat
		cambulă de Baltica	nelimitat
Coasta baltică (3-12 mile marine)	Danemarca	cod	nelimitat
		cambulă de Baltica	nelimitat
		hering	nelimitat
		șprot	nelimitat
		anghilă	nelimitat
		merlan	nelimitat
		macrou	nelimitat

▼B

6. **Apele costiere ale franței și ale departamentelor de peste mări**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta de nord-est a Atlanticului (6-12 mile marine)			
Frontiera Belgia/Franța, până la estul Departamentului Manche (Estuarul Vire-Grandecamp les Bains 49°23′30″N-1°02′VNNE)	Belgia	demersale	nelimitat
		specii de scoici comestibile	nelimitat
	Țările de Jos	Toate speciile	nelimitat
Dunkerque (2° 20′ E) până la Cap d'Antifer (0° 10′ E)	Germania	hering	nelimitat doar de la 1 octombrie la 31decembrie
Frontiera Belgia/Franța până la Cap d'Alprech vest (50° 42′ 30″ N-1° 33′ 30″ E)	Regatul Unit	hering	nelimitat
Coasta Atlanticului (6–12 mile marine)			
Frontiera Spania/Franța până la 46° 08′ N	Spania	hamsii	pescuit dirijat, nelimitat doar de la 1 martie la 30 iunie
			pescuit de momeală vie doar de la 1 iulie la 31 octombrie
		sardine	nelimitat doar de la 1 ianuarie la 28 februarie și de la 1 iulie la 31 decembrie
			în plus, activitățile legate de speciile menționate mai sus trebuie desfășurate în conformitate cu și în cadrul limitelor activităților desfășurate în anul 1984
Coasta mediteraneană (6–12 mile marine)			
Frontiera spaniolă Cap Leucate	Spania	toate speciile	nelimitat

▼B

7. **Apele costiere ale spaniei**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Coasta Atlanticului (6–12 mile marine)			
Frontiera Franța/Spania până la farul de pe Capul Mayor (3° 47′ V)	Franța	pelagice	nelimitat, în conformitate cu și în cadrul limitelor activităților desfășurate în anul 1984
Coasta mediteraneană (6–12 mile marine)			
Frontiera franceză/Capul Creus	Franța	toate speciile	nelimitat

8. **Apele de coastă ale croației** ([1])

Zona geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristici specifice
12 mile, limitate la zona maritimă aflată sub suveranitatea Croației, situată la nord de paralela 45°10′ latitudine nordică, de-a lungul coastei de vest a Istriei, de la limita exterioară a apelor teritoriale ale Croației, unde această paralelă atinge teritoriul coastei de vest a Istriei (capul Grgatov rt Funtana)	Slovenia	Speciile demersale și speciile pelagice de mici dimensiuni, inclusiv sardine și hamsii	100 de tone pentru un număr maxim de 25 de nave de pescuit, care include 5 nave de pescuit echipate cu traule

([1]) Regimul sus-menționat se aplică de la punerea în aplicare deplină a deciziei de arbitraj rezultate în urma Acordului de arbitraj dintre Guvernul Republicii Slovenia și Guvernul Republicii Croația semnat la Stockholm, la 4 noiembrie 2009.

9. **Apele costiere ale țărilor de jos**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
(3–12 mile marine) întreaga coastă	Belgia	toate speciile	nelimitat
	Danemarca	demersale	nelimitat
		șprot	nelimitat
		specii de anghilă	nelimitat
		stavrid	nelimitat
	Germania	cod	nelimitat
		creveți	nelimitat

▼B

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
(6–12 mile marine) întreaga coastă	Franța	toate speciile	nelimitat
Punctul de sud Texel, spre vest până la frontiera Olanda/ Germania	Regatul Unit	demersale	nelimitat

10. **Apele de coastă ale sloveniei** ([1])

Zona geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristici specifice
12 mile marine, limitate la zona maritimă aflată sub suveranitatea Sloveniei, situată la nord de paralela 45°10′ latitudine nordică, de-a lungul coastei de vest a Istriei, de la limita exterioară a apelor teritoriale ale Croației, unde această paralelă atinge teritoriul coastei de vest a Istriei (capul Grgatov rt Funtana)	Croația	Speciile demersale și speciile pelagice de mici dimensiuni, inclusiv sardine și hamsii	100 de tone pentru un număr maxim de 25 de nave de pescuit, care include 5 nave de pescuit echipate cu traule

([1]) Regimul sus-menționat se aplică de la punerea în aplicare deplină a deciziei de arbitraj rezultate în urma Acordului de arbitraj dintre Guvernul Republicii Slovenia și Guvernul Republicii Croația semnat la Stockholm, la 4 noiembrie 2009.

11. **Apele costiere ale finlandei**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Marea Baltică (4-12 mile marine) ([1])	Suedia	toate speciile	nelimitat

([1]) 3-12 mile marine în jurul Insulelor Bogskär.

12. **Apele costiere ale suediei**

Aria geografică	Statul membru	Specia	Importanța sau caracteristicile specifice
Skagerrak (4-12 mile marine)	Danemarca	toate speciile	nelimitat
Kattegat (3 -12 mile marine) ([1])	Danemarca	toate speciile	nelimitat
Marea Baltică (4-12 mile marine)	Danemarca	toate speciile	nelimitat
	Finlanda	toate speciile	nelimitat

([1]) Măsurate de la linia țărmului.

▼B

ANEXA II

PLAFOANELE PENTRU CAPACITATEA DE PESCUIT

Plafoanele pentru capacitatea de pescuit

Statul membru	GT	kW
Belgia	18 962	51 586
Bulgaria	7 250	62 708
Danemarca	88 762	313 333
Germania	71 117	167 078
Estonia	21 677	52 566
Irlanda	77 568	210 083
Grecia	84 123	469 061
Spania (inclusiv regiunile ultraperiferice)	423 550	964 826
Franța (inclusiv regiunile ultraperiferice)	214 282	1 166 328
Croația	53 452	426 064
Italia	173 506	1 070 028
Cipru	11 021	47 803
Letonia	46 418	58 496
Lituania	73 489	73 516
Malta	14 965	95 776
Țările de Jos	166 859	350 736
Polonia	38 270	90 650
Portugalia (inclusiv regiunile ultraperiferice)	114 549	386 539
România	1 908	6 356
Slovenia	675	8 867
Finlanda	18 066	181 717
Suedia	43 386	210 829
Regatul Unit	231 106	909 141

▼B

Plafoanele pentru capacitatea de pescuit

Regiunile ultraperiferice ale Uniunii	GT	kW
Spania		
Insulele Canare: L ([1]) < 12 m. Ape ale Uniunii	2 617	20 863
Insulele Canare: L > 12 m. Ape ale Uniunii	3 059	10 364
Insulele Canare: L > 12 m. Ape internaționale și ale țărilor terțe	28 823	45 593
Franța		
Insula Réunion: Specii demersale și pelagice. L < 12 m	1 050	19 320
Insula Réunion: Specii pelagice. L > 12 m	10 002	31 465
Guyana Franceză: Specii demersale și pelagice. Lungime < 12 m	903	11 644
Guyana Franceză: Nave pentru pescuit crevete	7 560	19 726
Guyana Franceză: Specii pelagice. Nave de pescuit în larg.	3 500	5 000
Martinica: Specii demersale și pelagice. L < 12 m	5 409	142 116
Martinica: Specii pelagice. L > 12 m	1 046	3 294
Guadelupa: Specii demersale și pelagice. L < 12 m	6 188	162 590
Guadelupa: Specii pelagice. L > 12 m	500	1 750

▼M1

Mayotte. Nave de pescuit cu plasă pungă	13 916 (*)	24 000 (*)
Mayotte. Nave cu paragate mecanice < 23 m	2 500 (*)	8 500 (*)
Mayotte. Specii demersale și pelagice. Nave < 10 m	p.m. (**)	p.m. (**)

▼B

Portugalia		
Madeira: Specii demersale. L < 12 m	604	3 969
Madeira: Specii demersale și pelagice. L > 12 m	4 114	12 734

▼B

Regiunile ultraperiferice ale Uniunii	GT	kW
Madeira: Specii pelagice. Cu plasă-pungă. L > 12 m	181	777
Azore: Specii demersale. L < 12 m	2 617	29 870
Azore: Specii demersale și pelagice. L > 12 m	12 979	25 721

([1]) „L” reprezintă lungimea totală a unei nave.
►M1 (*) În conformitate cu planul de dezvoltare prezentat IOTC la 7 ianuarie 2011.
(**) Plafoanele sunt indicate în acest tabel atunci când vor fi finalizate și cel târziu până la 31 decembrie 2025. ◄

▼B

ANEXA III

CONSILIILE CONSULTATIVE

1. **Denumirea consiliilor consultative și zona lor de competență**

Denumirea	Zonele de competență
Marea Baltică	Zonele ICES IIIb, IIIc și IIId
Marea Neagră	Subzona geografică CGPM astfel cum este definită în Rezoluția CGPM/33/2009/2
Marea Mediterană	Apele maritime ale Mării Mediterane la est de meridianul 5°36′ longitudine vest
Marea Nordului	Zonele ICES IV și IIIa
Apele nord-vestice	Zonele ICES V (excluzând Va și numai apele Uniunii din zona Vb), VI și VII
Apele sud-vestice	Zonele ICES VIII, IX și X (apele din jurul insulelor Azore), și zonele CECAF 34.1.1, 34.1.2 și 34.2.0 (apele din jurul insulelor Madeira și Canare)
Regiunile ultraperiferice	Apele Uniunii din jurul regiunilor ultraperiferice astfel cum sunt menționate la articolul 349 primul paragraf din tratat, divizate în trei bazine maritime: Atlanticul de Vest, Atlanticul de Est, Oceanul Indian
Stocuri pelagice (putasu, macrou, stavrid negru, hering, speciile de caproide)	Toate zonele geografice cu excepția Mării Baltice și a Mării Mediterane
Flotă pentru pescuitul în larg/ de lungă distanță	Toate apele care nu aparțin Uniunii
Acvacultură	Acvacultura, astfel cum este definită la articolul 4
Piețe	Toate zonele de piață

2. **Funcționarea și finanțarea consiliilor consultative**

(a) În cadrul adunării generale și al comitetului executiv, 60 % din numărul locurilor se alocă reprezentanților pescarilor și consiliului consultativ în domeniul acvaculturii, operatorilor din domeniul acvaculturii și reprezentanților sectoarelor de prelucrare și de comercializare, iar 40 % se alocă reprezentanților altor grupuri de interese afectate de politica comună în domeniul pescuitului, de exemplu organizațiilor din domeniul protecției mediului și grupurilor de consumatori.

(b) Comitetul executiv cuprinde cel puțin câte un reprezentant al subsectorului activității de capturare din fiecare stat membru vizat, cu excepția consiliului consultativ pentru acvacultură și a consiliului consultativ pentru piețe.

(c) Atunci când este posibil, membrii comitetului executiv adoptă recomandările prin consens. În cazul în care nu se poate ajunge la un consens, opiniile divergente exprimate de către membri se menționează în recomandările adoptate de majoritatea membrilor prezenți și care și-au exercitat dreptul de vot.

▼B

(d) Fiecare consiliu consultativ desemnează un președinte prin consens. Președintele acționează imparțial.

(e) Fiecare consiliu consultativ adoptă măsurile necesare pentru a se asigura transparența și respectarea tuturor opiniilor exprimate.

(f) Recomandările adoptate de comitetul executiv sunt puse de îndată la dispoziția adunării generale, a Comisiei, a statelor membre vizate și, la cerere, la dispoziția oricărui membru al publicului.

(g) Reuniunile adunării generale sunt publice. Reuniunile comitetului executiv sunt publice, cu excepția cazurilor în care comitetul executiv decide contrariul cu majoritate de voturi.

(h) Organizațiile europene și naționale care reprezintă sectorul pescuitului și alte grupuri de interese pot propune membri statelor membre vizate. Aceste state membre convin asupra membrilor adunării generale.

(i) Pot participa în calitate de observatori activi la reuniunile consiliului consultativ reprezentanți ai administrațiilor naționale și regionale care au un interes în materie de pescuit în zona în cauză și cercetători din institutele științifice și de cercetare în domeniul pescuitului din statele membre și din instituțiile științifice internaționale care consiliază Comisia. Orice alt cercetător calificat poate fi, de asemenea, invitat.

(j) Pot participa în calitate de observatori activi la reuniunile consiliilor consultative reprezentanți ai Parlamentului European și ai Comisiei.

(k) Pot fi invitați să participe în calitate de observatori activi, atunci când se discută chestiuni care îi afectează, reprezentanți ai sectorului de pescuit și ai altor grupuri de interese din țări terțe, inclusiv reprezentanți ai ORGP care au un interes în materie de pescuit în zona în cauză sau în ceea ce privește pescuitul care intră în sfera de competență a unui consiliu consultativ.

(l) Consiliile consultative pot solicita asistență financiară din partea Uniunii, în calitate de organisme care urmăresc un obiectiv de interes european general.

(m) Comisia semnează cu fiecare consiliu consultativ câte un acord de subvenționare pentru a contribui la acoperirea costurilor sale de funcționare, inclusiv cheltuielile cu traducerea și interpretarea.

(n) Comisia poate efectua toate verificările pe care le consideră necesare pentru a asigura respectarea sarcinilor care le revin consiliilor consultative.

(o) Fiecare consiliu consultativ transmite anual bugetul și raportul său de activitate Comisiei și statului membru în cauză.

(p) Comisia sau Curtea de Conturi pot face în orice moment demersurile necesare pentru efectuarea unui audit fie de către un organism extern ales, fie de propriile servicii ale Comisiei sau ale Curții de Conturi.

(q) Fiecare consiliu consultativ numește câte un auditor certificat pentru perioada în care beneficiază de fonduri din partea Uniunii.